

ЖІНОЧИЙ СВІТ

WOMAN'S
WORLD

Ч. 7 - 8

ЛІПЕНЬ - СЕРПЕНЬ

1960

ЖІНОЧИЙ СВІТ

Рік XI Липень-Серпень, 1960. Ч. 7-8

Видає Організація Українок
Канади ім. Ольги Басарабової
Редакційна колегія.

Всю кореспонденцію й передплати
вісилати на адресу:

"WOMAN'S WORLD"

Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Ціна одного числа — 35 ц.

Річна передплата в Канаді, в ЗДА
й інших країнах \$3.50, піврічна \$2.00.
Річна передплата в Англії і Австралії
 $1\frac{1}{2}$ ф. штерл., у Франції 900 франків.
Редакційна колегія застерігає собі
право скорочувати рукописи. Ру-
кописів не звертаємо.

Друком "Нового Шляху",
184 Александр Аве., Вінніпег, Ман.

WOMAN'S WORLD

Vol. XI July-August, 1960 No. 7-8

Published by the Ukrainian Women's
Organization of Canada

Edited by Editorial Committee.

Correspondence and subscriptions
should be addressed to

"WOMAN'S WORLD"

Box 791 Winnipeg, Man., Canada
Single copy — 35 c.

Yearly subscription in Canada, U. S. A.
and other countries — \$3.50

Half year subscription — \$2.00

Yearly subscription in
Great Britain and Australia — £1 $\frac{1}{2}$
in France — 900 francs.

Printed by the New Pathway,
184 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

ЗМІСТ

Лідія Тимошенко: Вихор	1
Служба своєму народові	1
С. Б.: Дев'ятнадцята Крайова Конференція ОУК	2
Привіти з нагоди XIX Крайової Конференції ОУК	4
Схвалені резолюції під час Крайової Конферен- ції ОУК	6
Українки на світовому форумі жіноцтва	6
Вислід Літературного Конкурсу СФУЖО	6
Олена Залізняк: Літературний Конкурс	7
Стефанія Пушкар промовляє до світового жі- ноцтва	7
Л. Б.: Про авторку нагородженої новелі "Ліс"	9
Ольга Войценко в Управі НЖРК	9
О. С.Б.: День жінки на Євхаристійному Конгресі	10
С. Б.: Успіхи здібної молоді в Канаді	11
Ганна Черінь: Кожному своє	12
Софія Лемішкова: Умові перебіги вищої інтелі- генції	14

ДИТИЧНИЙ СВІТ	
Іван Волянський: При ватрі	15
Леся Шанта-Бризгун: Перші уродини Кири- ченкої Вівірочки	15
Ганна Черінь: Рахування	16
Ганна Черінь: Олександра	18
Є. Стакова: Концерт вищих класів фортепіанової студії В. Кисілевської	19
Анна Корда: Признання за жертвенну працю	19
Марія Костюк: З річної діяльності Відділу КУК у Вінніпегу	20
Іванна Зельська: Українська вишивка	21
Віра Ке.: Відповідаємо	21
УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ В АМЕРИЦІ	
Павлина Різник: Вісімнадцятий З'їзд Укра- їнського Золотого Хреста в ЗДА	22
ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ	
Розмови ЦУ ОУК зі своїми Відділами	23
З діяльності Відділів ОУК	24
Яків Танцюра: Куток городництва	27
Куховарські поради	28

Обгорта Е. Козака

ПРЕДСТАВНИЦТВА "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

АНГЛІЯ:

Federation of Ukrainians in
Great Britain
78, Kensington Park Road
London W. 11, England

ФРАНЦІЯ:

Mme Anna Pasternak
16, Rue de V Diamant
Paris 13,
France

Австралія:

Fokshan Library & Book Supply
1 Barwon St.
Glenroy, W. 9, Victoria
Australia

ЖІНОЧИЙ СВІТ

РІК XI

ЛІПЕНЬ-СЕРПЕНЬ, 1960

Ч. 7-8 (127-128)

ЛІДІЯ ТИМОШЕНКО

ВИХОР

Він у зброй пройшов біля хати
 І острогами брязнув ураз,
 У треттінні сади волохаті
 Впали ниць, до землі, на приказ.

Деж ви, де, о шовковій траві?
 Де настрої вишневих садів?
 Загорілись полуум'ям заграви
 Дзвінконогі гадки наших днів.

Хай дзвенять! Хай кошлатяться душе
 У багровім горнилі жаги,
 Бэ сильне, і т्रивке, і невмируще
 Залле вкрай життєві береги.

СЛУЖБА СВОЕМУ НАРОДОВІ

Дев'яtnадцята Крайова Конференція Українок Канади ім. Ольги Басараб, що відбулася в рамках З'їзду УНО Канади і Братніх Організацій з початком лінія ц. р. в Содбури, Онт., перейшла в історію українського жіночого руху поза межами рідної землі як повноважене ствердження життєздатності та доцільності існування нашої Організації.

З заслуханих звітів і підсумків проробленої праці від останньої Крайової Конференції бачимо нові осяги, нові здобутки в житті Організації Українок Канади. Вона, як понадпартийна і понадкласова Організація українського жіночества в Канаді, оперта на засадах християнської моралі та українського націоналізму, далі виконує найбільш важливе завдання: гуртування українок на службу своєму народові. До виконання цього завдання причиняється також її офіційний орган, "Жіночий Світ", що вже впродовж більше десятків років вказує членкам ОУК та своїм усім читачкам правильне зрозуміння служби своєму народові: у вільному світі.

Там, на рідних землях, під тиском ворога затрачується все, що своє та рідне — українська віра, українська культура, українське слово, а то й душа українська загублює свою ідентичність. Тому то ми, що опинилися у вільному світі, в країнах повної волі та сво-

боди, вважаємо своїм найбільшим обов'язком зберігати ці святощі та дбати, щоб не пропала наша віра, щоб не згасла наша культура, щоб не затратилася наша мова, щоб жива була українська душа.

Оце наша служба, це наше головне завдання, що його вже повних тридцять років чесно й гідно виконує Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб та кличе до цієї служби все ще незорганізоване жіночтво Канади, а зокрема звертається до молоді, до молодих незорганізованих українок, що мають її прийти на зміну, що мають перебрати її працю.

На Дев'ятнадцятій Крайовій Конференції Організації Українок Канади з великою приемністю приходилося помітити численну участі молодих жінок — членок ОУК, що були вповні свідомі своєї великої і важливої ролі в майбутній праці Організації. Це відрадне й багатомовне явище дас нам запоруку не гільки посилення й поширення нашої організаційної праці, але й сподівання, що до них, молодих, пристануть і всі інші, що покищо стоять осторонь.

Оце саме й до них наш заклик, наше прохання: ставайте всі на службу своєму народові, на службу Україні!

Дев'ятнадцята Крайова Конференція ОУК

Майнерське місто Содбури в провінції Онтаріо було свідком не абиякої події в половині цього року. Там же, 1, 2 і 3 липня 1960 р. відбувся Крайовий З'їзд УНО, а в його рамках Організація Українок Канади відбула свою, 19-ту з черги Крайову Конференцію.

Як кожноточасна Крайова Конференція, так і цьогорічна була поважна, ділова та успішна у своєму завершенні. Якщо вона була в дечому відмінна від попередніх Крайових Конференцій, то хіба в тому, що на ній більш численно ніж колинебудь, була присутня молодь — молоді членки ОУК, що не тільки були присутні, але й брали активну участь у Конференції.

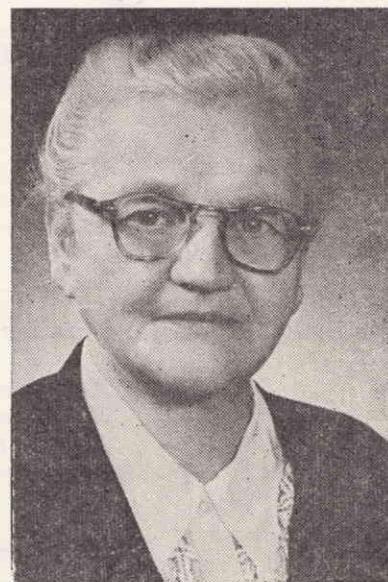
На превеликий жаль, з приводу захворіння своєї сестри, п. Марії Гультай, не могла приїхати на Конференцію наша дорога й довголітня голова Центральної Управи ОУК, п. Стефанія Савчукова (її письмовий привіт друкуємо окремо).

Сесії Дев'ятнадцятої Крайової Конференції ОУК відбувалися впродовж двох днів у залі поблизу школи біля Дому Українського Національного Об'єднання. Конференціс відкрила у відсутності голови перша містоголова ЦУ ОУК, п. Е. Ситник. Після молитви та вшанування пам'яті патронки Організації, Ольги Басараб і померлих членок ОУК, вибрано Президію Конференції в такому складі: предсідниця — О. Заяць, Торонто, заст. предсідниці — А. Зелена, Віндзор, секретарки — А. Кузич, Ст. Кетерінс, і О. Калиста, Содбури. До почесної Президії запрошене п. О. Залізняк з Монреалу, голову СФУЖО. (Пані Залізняк є членкою монреальського Відділу ОУК та почесною членкою содбурського Відділу ОУК).

Предсідниця Конференції, п. Ольга Заяцева, сердечно привітала і познайомила всіх присутніх, після чого вперше приступлено до вибору різних комісій: верифікаційної (М. Дунець, І. Климків, М. Павчук, С. Проців), номінаційної (С. Бубнюк, А. Білик, А. Вах, П. Загребельна, А. Зелена, М. Конопка-Кметик, Ю. К. Яворська), організаційної (А. Вах, Н. Воробець, Й. Климків, К. Леськів, А. Наконечна, М. Стефура, Е. Штрафірна), пресової (С. Бубнюк, Н. Воробець, Е. Ситник), резолюційної (С. Бубнюк, А. Зелена, А. Лашук, Е. Ситник), фінансової "Ж. С." (А. Бардин, Т. Грай, П. Заргебельна, В. Муха, С. Самець), фінансової ОУК (О. Калиста, А. Лашук, В. Муха, Е. Ситник, А. Шеремета), редакційної "Ж. С." (А. Вах, І. Климків, А. Кузич, А. Кирилів, М. Стефура), культурно-освітньої (Є. Даниляк, О. Заяць, Я. Зорич, М. Конопка-Кметик, М. Стефура), суспільної опіки (А. Бідошка, О. Калиста, А. Кінах, А. Кирилів, М. Павчук, М. Продай, М. Сорока).

З черги прочитано і прийнято протокол з попередньої Крайової Конференції та від-

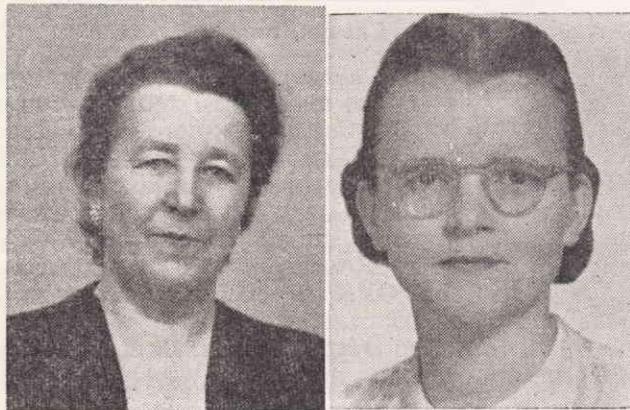
читано привіти, що наспіli на Конференцію (деякі з них окремо надруковані в цьому числі "Ж. С."). Усні привіти склали п. Олена Залізняк, голова СФУЖО, почесний гість З'їзду УНО і БО, інж. О. Бойдунік з Європи, п. М. Плавюк, президент УНО Канади і делегатки Відділів ОУК.

Олена Залізняк, голова СФУЖО,
почесна гостя на КК ОУК

По привітах слідували звіти членок ЦУ ОУК. З великого, на 26 сторінок тісно надрукованого звіту, присутні довідались про багату, різноманітну та успішну й корисну діяльність ЦУ і Відділів ОУК на всіх відтинках організаційної праці. Крім надрукованого звіту членки ЦУ звітували ще додатково й усно. З усього звіту проявлялась не тільки всебічна активність ЦУ і Відділів ОУК, але й повне зрозуміння важливості цієї праці. Особливий наголос у плянуванні праці кладено на пропаганду української визвольної справи серед чужинного світу та зберігання національних традицій серед членства організації, зокрема ж серед молоді. У своїй дружній співпраці з Відділами ЦУ раз-у-раз наголошувала потребу продовжування наших традиційних звичаїв, плекання народного мистецтва, культурно-освітньої діяльності, вшановування пам'яті визначних національних постатей, зокрема жіночих і т. д. Повсякчасною турботою ЦУ була справа збереження при рідній національності нашої дітвори. У рідношкільній ділянці можна відзначити значні успіхи. Золотою ниткою промежали всю внутрішню діяльність ЦУ імпозантне видання альманаха ОУК "На службі рідного народу" та видавання свого журналу "Жіночий Світ". Обом виданням присвячено особливу увагу.

На відтинку зовнішньої діяльності про-
роблено також важливу працю. Постійні
зв'язки і співпрацю з іншими організаціями
— Комітетом Українок Канади, Світовою Фе-
дерациєю Українських Жіночих Організацій,
Національною Жіночою Радою Канади і ін.
ЦУ ОУК вважає дуже важливою ділянкою в
своїй зовнішній діяльності. Зокрема варто від-
мітити співпрацю й участь ОУК у Світовому Конгресі Українського Жіноцтва, влаштованим СФУЖО 1959 р. в Нью Йорку. Свою тра-
диційну харитативну діяльність у рамках Фонду Українського Золотого Хреста ЦУ ОУК
далі продовжує за посередництвом Фонду До-
помоги Українців Канади та Української Служби в Мюнхені. У звітовому році ЦУ стала
членом новоствореної в Європі Фундації ім. Є. Коновалець, завданням якої є, крім допомого-
вої акції, також збирання документальних матеріалів про пок. Вождя Націоналістичного Руху.

Ольга Калиста (зліва) і Анна Кузич
секретарки на КК ОУК

У зв'язках із зовнішнім світом амбасадо-
ром доброго імені ОУК був журнал ОУК "Жі-
ночий Світ". Особливе значення в зовнішній діяльності ОУК має також альманах "На службі рідного народу". Розісланий до різних бібліотек, організацій і поодиноких осіб у ці-
лому світі, альманах виконав своє завдання.

Взаємини і співпраця ОУК з УНО і БО були завжди дружні й корисні.

Діяльність Відділів ОУК проходила зде-
більша по наміченому пляні й директивах Центральної Управи. В часі від останньої (XVIII) Крайової Конференції Відділи вико-
нали багато важливої і хосенної праці на міс-
цих. Призначення за працю одержали Відділи ОУК у: Содбури, Віндзорі, Монреалі, Ванку-
вері й Торонто-місті. Пропор ОУК передано пе-
редовому Відділові ОУК у Содбури.

Після вичерпання звітів і дискусії над ними, уділено абсолюторю уступаючій ЦУ ОУК і на цьому закінчено першу сесію ОУК.

Друга сесія почалась звітами комісій. Комісії подали дуже цінні думки щодо даль-
шої праці Організації Українок Канади. Особливу увагу звернено на розбудову Молодечих

Ольга Заящева (зліва), предсідниця КК ОУК
і Анна Зелена, заст. предсідниці

Відділів ОУК. З радістю треба ствердити, що ця справа набирає щораз більшого зрозуміння та що є добре вигляди на поширення Молодечич Відділів ОУК у всіх більших осередках Канади. Нововибрані молоді організаційні референтки на Сході й на Заході Канади мають важливе й далекосягле завдання до виконання.

Організаційна розбудова ОУК узагалі, культурно-освітня праця, журнал "Жіночий Світ" та його розбудова, фінансова база ОУК і журналу були дальшою темою дискусії над поданими плянами комісій, а отісля схваленням низки резолюцій прийнято їх як дальший плян діяння Організації Українок Канади до чергової Крайової Конференції.

Інж. О. Бойдунік, член ПУН,
почесний гость на КК ОУК

На внесок номінаційної Комісії обрано нову Центральну Управу в такому складі: С. Савчук (Торонто) — голова, О. Заяць (Торонто) — 1-ша містоголова, Ю. К. Яворська (Віндзор) — 2-га містоголова, І. Климків (Вінніпег) — 3-тя містоголова, Я. Зорич (Торонто) — секретарка, М. Дунець (Торонто) — касирка, А. Мазуренко (Торонто) — реф. англійських справ, А. Кузич (Ст. Кетерінс) — орг. реф. на Сході Канади, М. Конопка-Кметик (Вінніпег) — орг. реф. на Заході Канади, А. Курилів (Содбури) реф. УЗХ, С. Вербицька (Торонто) — прес. реф., А. Вах (Вінніпег) — реф. Молодечих Відділів ОУК, Л. Чайковська (Вінніпег) — культ.-світня реф., С. Бубнюк (Вінніпег) — ред. "Жіночого Світу", Т. Грай і П. Загребельна (Торонто) — членки ЦУ ОУК. Склад Провірної Комісії: С. Даниляк (Зах. Торонто), А. Бардин (Торонто), А. Білик (Монреал), П. Павчук (Гемилтон), Н. Небелюк (Саскатун).

Конференцію закінчено заключним словом предсідниці й першої містоголови, п. О. Заяцевої та відспіванням національного славня.

Наприкінці треба підкresлити, що вся КК ОУК пройшла з повним успіхом та в милій і дружній атмосфері. Були й гарні розвагові імпрези під час Конференції ОУК та З'їзду УНО і ЕО. Першого дня ввечері Драматичний Гурток Філії УНО з Гемилтону поставив оперету "Запарожець за Дунаєм", другого дня відбувся величавий бенкет з промовою сенатора Вала й виступом танцювальної групи "Чайка" при філії УНО в Гемилтоні та солістки Стефи

Стефанія Савчук, голова ЦУ ОУК

Фодчук з Торонта, а третього дня (в неділю) була рідкісна нагода послухати добре вишколених хорів УНО з Содбури (диригентка Оля Мисик-Рогатин) і Гемилтону (диригент Г. Сапентів) та налюбуватися танцювальними групами МУН з Вінніпегу, Содбури, Торонта і згаданої вже групи "Чайка" з Гемилтону.

Підготовчому Комітетові УНО і ЕО, а зокрема Відділові ОУК зі своїми невтомними членками, що гостили всіх щедро обідами й вечерями під час З'їзду, належить шире призnanня та сердечна подяка.

С. Б.

Привіти з нагоди XIX Крайової Конференції

Світла Конференціє, ВП. Пані Предсіднице,
Дорогі Пані!

Сьогодні маю шану і пріємність привітати Вас усіх в імені Управи СФУЖО, як також від згуртованого в нашій Федерації жіночтва.

Ваша Конференція — це важлива подія не лише для гленства Організації УНО і ОУК, — але і для цілої української спільноти Канади. Ваша програма, важлива з ідейного і життєвого боку тематика Конференції та гисельна участь у ньому говорять вже самі за себе. Однак знання Вашої Конференції не лише в його добрій організації і в його фреквенції. Головне знання її в тім, що вона відзеркалює духову настанову діяльності гостей нашої громади; ця духовна настанова конструктивна і творча, коли йде про працю для Української Справи; вона огорта теплом Ваших сердець, що зберігають в собі свідомо ги й підсвідомо принесену з-поза океану, із далекої Батьківщини гостку України.

І я, як давня громадянка і як Голова Федерації, до якої і Ви, дорогі Пані, належите,

хочу Вам із щирого серця побажати, щоб Ви ніколи не втрагали із свого зору тої живої гостки України, що всіх нас єднає, що всім нам дає силу до праці і до труду, до переборювання гисельних перешкод.

Нехай та Україна — Мати наша, — ясніє для нас усіх, де ми не були б і що ми не робили б. Тоді відгуємо більше сили до праці, тоді шукатимемо нових шляхів до її визволення.

Світ переживає тепер грізні гаси — його доля невідома найдосвідченішим політикам. Тому наша об'єднана поставка, активна праця, наша творча настанова до діяльності важливіша тепер, ніж колибудь передше.

На нас — українську спільноту в вільному світі — звернений зір наших сестер і братів з далекої поневоленої України, — тому наша гідна поставка у Вільному Світі є невідкладного вимогою до нас всіх.

Отож прошу прияти побажання найкращих успіхів у праці Конференції.

Олена Залізняк

**Крайова Конференція
Організації Українок Канади
Світла Конференціє!**

Доля, яка далі не щадить ударів для мене, не дозволила мені цим разом взяти участь у 19-ій Крайовій Конференції Організації Українок Канади, що відбувається в рамках З'їзду Українського Національного Об'єднання і Братніх Організацій. Тому цю долю пересилаю мій щиро-сердечний привіт всім учасницям Крайового З'їзду УНО і БО, а зокрема вітаю всіх Делегаток-представниць Відділів ОУК, Голову СФУЖО, Вш. п. О. Залізняк, глену Проводу ОУН, інж. О. Бойдуніка й усіх інших Достойних гостей.

Тридцять років тому ОУК поставила свої перші кроки на громадськім полі. Упродовж тридцяти років Організація Українок Канади дала великий вклад праці у суспільне життя Канади і для акції визволення України. Тридцятий рік існування ОУК застас нас у повному ході праці з поважними духовими й матеріальними надбаннями. Члени нашої Організації виконували благородну творчу працю з бажанням додати свою цеголку до визволення рідної Батьківщини з-під зорожого панування.

Кожна Крайова Конференція, це наш новий перегляд проробленої праці та намігнення нових плянів діяльності на майбутнє. Кожна Крайова Конференція має велике і важливе значення на дальнє майбутнє нашої Організації. Роблячи підсумки проробленої нами роботи від останньої Кр. Конференції і намігнути пляни на майбутнє, пам'ятаймо, що сьогоднішній момент у світі і трагічне положення України вимагає від нас, гленок ОУК, більшої напруги, більшої посвяти, витривалості і більш посиленої праці в усіх ділянках.

Тож із моєї душі бажаю найкращих успіхів у нарадах, щоб винесені постанови на 19-ій Крайовій Конференції повели нашу Організацію на дальший успішний і правильний шлях.

Мені, якій припала гесть останніх шість років оголювати нашу Організацію, приемно ствердити, що в тому часі діяльність ОУК познагилася новими досягненнями, новими здобутками в ділянках культурно-громадської праці, суспільно-харитативної і організаційно-виховної.

При цій нагоді висловлюю щиро-сердечну подяку всім гленкам Центральної Управи, які співпрацювали зі мною, дякую Управам і всім гленкам Відділів ОУК, які, кооперуючи з ЦУ, дали змогу Центральній Управі споснити ті завдання, що їх ОУК поставила перед собою та сповнити обов'язки які накладала на нас Україна й Канада.

Нехай Крайова Конференція скрітьте в нас усіх завзяття до дальшої праці і боротьби за ідеал вітчизни і свободи нашого народу! С т е ф а н і я С а в у к
* * *

**До Хвальної Центральної Управи
Організації Українок Канади**

З нагоди Крайової Конференції Вашої Організації пересиламо Вам побажання якнайкращого успіху в нарадах і світлого розвою в майбутності.

За Головну Управу Українського Золотого Хреста в Америці

Марія Квітковська, голова
Галина Білоус, секретарка

* * *

**До Президії Крайової Конференції
Організації Українок Канади
Хвальна Президія!**

Домініяльна Управа Комітету Українок Канади щиро вітає 19-ту з ряду Крайову Конференцію Організації Українок Канади ім. Ольги Басарабової.

За тридцять років існування Ваша організація зробила великий вклад у розбудові нашого національно-культурного життя в Канаді, а рівногасно допомогла в різних визвольних змаганнях Рідного Краю.

Нашим бажанням є, щоб високі ідеали, які були стимулом Вашої творчої праці, й на дальнє давали Вам сили й були Вашим дороговказом та просвігували Ваш спільний шлях, бо потреби сьогодні є не менш важними, як були вони в роках, коли Ви тільки погинали свою громадську діяльність.

Щиро вітаємо всіх учасниць Конференції й усе Ваше гленство.

За Домініяльну Управу Комітету
Українок Канади

Ольга Войценко, голова
М. Нарожняк, кор. секр.

* * *

До Вельмишановної Президії

**Крайової Конференції
Організації Українок Канади
С од б у р и, Онт.**

Щиро вітаємо Вас з нагоди гергової Крайової Конференції Вашої Організації. З висловами повного признання за дотеперішню працю, прохаемо прийняти гарячі бажання якнайкращих успіхів у нарадах при намігуванні програми на майбутнє та при практичному її здійсненні.

Хай Господь благословить Ваш шляхетний труд у важкій, але для народу корисній і вдягній праці!

Остаємось з висловами глибокої пошані для Президії і Учасниць Конференції та з християнським привітом Слава Ісусу Христу!

За Торонтонську Єпархіяльну Управу
Л. У. К. Ж.

Катерина Кравс, голова
Катря Гарасевич, діл. голова

Схвалені резолюції під час XIX КК ОУК

1. 19 КК стверджує, що ОУК завжди вважала Українську Суверенну Державу в соборній формі всіх українських земель найвищим своїм національно - політичним ідеалом, а моральну й матеріальну допомогу українським визвольним змаганням своїм святым обов'язком. На цьому становищі ОУК стоїть непохитно.

2. 19 КК ОУК пересилає свій сердечний сестриний привіт братам і сестрам на рідних землях і своє глибоке співчуття в їхніх терпіннях у тяжкій московській окупації та щиру пошану за їх непереможні змагання до збереження себе, як української нації.

3. 19 КК ОУК висловлює глибоку пошану пам'яті героїв, зокрема жінок - геройн і мучениць за волю України, а також щире співчуття мученикам і мученицям московського насилия, які караються у в'язницях, у тaborах примусової праці, на засланнях та в інших катівнях московського деспотизму.

4. 19 КК ОУК вітає Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) та закликає всі інші українські жіночі організації у вільному світі включитися в ряди СФУЖО для спільнот об'єднаної праці на користь батьківщини й українства поза її межами, як великого чинника в боротьбі за світлу будучість української нації.

5. Зважаючи на те, що канадська земля є основою нашого фізичного існування, а канадська держава, з її вільним демократичним устроєм, дає нам широкі можливості до збереження нашої культури й нашого національного обличчя та для розвитку наших потенціональностей, 19 КК ОУК підкреслює, що терен нашої актуальної діяльності це Канада та що наша головна увага має бути звернена на українське суспільство в Канаді для збереження його національного характеру і етнічної судільності в системі канадської демократії.

6. У зв'язку з обставинами, зазначеними в попередній точці, 19 КК вважає конечною і найбільш актуальною працею ОУК організацію і виховання української молоді перед не-

безпекою майже повної її денационалізації.

7. Беручи до уваги, що канадське українське суспільство складається вже з 85% роджених у Канаді українців і тому не звязаних безпосередньо з українською дійсністю, 19 КК ОУК визиває своє членство всебічно допомагати організації молоді, втягувати в свою працю молодих жінок, підтримувати українські школи й курси, дитячі садки та акцію до введення української мови в публічні школи.

8. 19 КК ОУК визиває членство обов'язково передплачувати та всебічно підтримувати й поширювати журнал "Жіночий Світ", який виконує велику організаційну й освітню працю серед широких кругів українського жіноцтва не тільки в Канаді, але й поза Канадою.

9. 19 КК ОУК закликає членство піддерживати морально й матеріально українські культурні установи, такі як Осередок Української Культури й Освіти у Вінніпегу, Видавництво Енциклопедії Українознавства в Сарселі і т. п.

10. 19 КК ОУК визиває членство брати активну участь у громадському житті Канади, як своєї прибаної, а для роджених тут справжньої батьківщини, для загального добра і для забезпечення гідного місця в її системі, в умовах демократичної співдіяльності всіх її етнічних груп і громадянства в цілому.

11. 19 КК ОУК щиро й сердечно вітає Молодечі Відділи ОУК у повній і глибокій надії, що вони працюватимуть для спільнот ідеї, рука в руку зі старшими, як гідні наступники старшого покоління в майбутньому.

* * *

12. У завершенні резолюції 19 КК ОУК вітає своє членство з 30-літнім Ювілеєм нашої Організації, відзначаючи з глибоким задоволенням досягнуті успіхи та переведену впродовж минулих років велику й цінну працю, і висловлює сердечне побажання ще кращих успіхів у праці і досягнень у майбутньому.

УКРАЇНКИ НА СВІТОВОМУ ФОРУМІ ЖІНОЦТВА

Галія Гнатишин, дружина сенатора Івана Гнатишина, виїхала в серпні ц. р. до Істамбулу, Туреччина, на Конгрес Міжнародної Ради Жінок. Вона репрезентуватиме Національну Жіночу Раду Канади, як одна з вісімкох повноправних делегаток на Конгрес. Галія Гнатишин є першою українкою у складі канадської делегації на Конгрес Міжнародної Жіночої Ради.

Колишня вчителька, Галія Гнатишин

ввесь час активна в українських і англійських жіночих організаціях. Вона є членкою Союзу Українок Канади і свого часу очолювала провінційну управу в Саскачевані. Тепер є головою Льюкальної Жіночої Ради в Саскатуні.

У складі делегації Американської Жіночої Ради виїхала на З'їзд МЖР Анастасія Вокер з Дітройту. Вона є провідною членкою Союзу Українок Америки.

ВИСЛІД ЛІТЕРАТУРНОГО КОНКУРСУ СФУЖО

ФУНДАЦІЇ МАРУСІ БЕК

Літературний Конкурс, проголошений Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій і уфундований Марусею Бек, президенткою Міської Ради Дітройту, закінчився рішенням Літературного Жюрі на засіданні в Філаделфії у дні 25 червня 1960 р.

Дві рівнорядні нагороди по \$ 100.00 призначено за твори:

1. ЛЕБІДКА, історичне оповідання про княгиню Ольгу й князя Ігоря, якою автором по відкритті конверта виявилась ОЛЬГА МАК.

2. ЛІС, історичне оповідання з боротьби Української Повстанської Армії з більшевиками й німцями в часі 2-ої світової війни, якою автором по відкритті конверта виявилась ГАЛЯ ЛАГОДИНСЬКА.

Крім того Літературне Жюрі визнало, на пропозицію Управи СФУЖО, що на 31 надсланих творів — сім є гідні окремого відзначення. Це такі твори:

1. ГІРКИЙ ВІТЕР — Діма, 2. ДВІ КРАСИ — Людмила Коваленко, 3. ЖЕРТВА — Наталія Савченко, 4. ЗНАК — Наталія Зибенко, 5. ЗОЛОТА ЗАГАДКА — Л. Горлиця, 6. МУСЯ — Софія Наумович, 7. НА МЕНЕ НАПАЛИ СОБАКИ — Ольга Литвин.

Жюрі:

Галина Журба

Наталія Лівицька-Холодна

Д-р Богдан Романенчук

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

Коли по закінченні Світового Конгресу Українських Жіночих Організацій в Нью Йорку 1959 р. проголошено конкурс на літературний твір — новелю або сюжетне оповідання, якого авторкою була б українська жінка, то вже сам цей факт був небуденною подією в житті українського зорганізованого жіноцтва.

Незвичайною подією тому, що це перший раз в історії українського жіночого руху та-кий конкурс проголошено і що фундаторкою літературної нагороди була уроженка ЗДА, дочка давніх імігрантів, Маруся Бек, яка своєю працею і здібностями здобувши визначне становище президента міської Ради великої мільйонового міста Детройту, не забула своїх обов'язків української жінки громадянки і, крім інших виявів громадського наставлення, засвідчила своє патріотичне почування жестом меценатства жіночій літературній творчості — в признанні успіхів Конгресу.

Справу Літературного Конкурсу передала фундаторка Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій, складаючи на ту ціль \$ 1,000, які мають бути зужиті як дві рівнорядні грошеві нагороди по \$ 100 упродовж п'яти літ, а саме переведення конкурсу довірила редакціям жіночих журналів — "Жіночого Світу" в Канаді і "Нашого Життя" в ЗДА та створеному ними комітетові.

У склад комітету входили ред. "Ж. С.",

п. Стефанія Бубнюк і ред. "Н. Ж.", п. Лідія Бурачинська та запрошені ними пп. Стефанія Пушкар, д-р Наталія Пазуняк і Марта Тарнавська, знані читачкам наших журналів з їх писань на літературні та інші теми та з їх громадської діяльності.

Комітет діяв у Філаделфії в домі Союзу Українок Америки, де в редакції його журналу "Наше Життя" редакторка, п. Лідія Бурачинська переводила всю організаційну, редакційну і технічну підготовку. Від хвилини проголошення конкурсу на сторінках жіночих журналів і в загальій пресі, справа ця була предметом загального зацікавлення украйнських робітниць пера.

Однак Комітетові Конкурсу не легко було зразу злагнути яка буде реакція самих письменниць, який їх відгук. Бож це небувала до цієї пори новість.

Проголошений зразу, може таки за короткий реченець конкурсу прийшлося продовжити. А коли і в другім реченці не надходило надто багато матеріалів, Комітет не був певний чи буде успішний вислід конкурсу. Однак на кілька тижнів, а то і днів перед кінцем реченця, напливала така кількість рукописів, що ред. Л. Бурачинська ледве вспівала з підготовкою матеріалів для жюрі. Рукописні скрипти треба було переписувати на машинці, а машинописи ще раз перебива-

ти, щоб членам жюрі предложити на час читкі машинописні примірники надісланих творів. До літературного жюрі (суду оцінки творів) запрошено відомих письменниць — Галину Журбу і Наталію Лівицьку - Холодну та д-ра Вол. Романенчука, редактора журналу "Кій".

Спільне засідання членів жюрі відбулося 25 червня ц. р. в домівці СУА в Філаделфії.

Праця жюрі теж не була легка. Поза своїми обов'язками в родинному і громадському житті, поза фаховою заробітною працею, знайшли ще час на уважне прочитання та оцінку 31 рукописів, у більшості доволі довгих і присланих під кінець речення.

На спільному засіданні було лише уоднозгіднення вироблених на поодинокі твори поглядів та рішення в справі нагород. Не лише кількість, але теж якість надісланих новель та оповідань була для членів жюрі несподіванкою. Всі підкresлювали літературну вартість і високий ідейний рівень більшості творів. Але як призвати більше нагород як є лише дві до диспозиції?! Вирізняє чи відзначень теж не могло бути в десятеро більше, ніж нагород, бо так уже якось водиться на літературних конкурсах. А між невідзначеними деякі також мали відповідний рівень і літературну вартість — лише не відповідали вимогам конкурсу своїм жанром тому, що були написані в формі нарису, спомину, або фейлетону, а не новелі чи оповідання. З надісланих 31 праць наших авторок принаймні 20 могло відповідати вимогам конкурсу. Найбільше було пов'язаних тематично з воєнними та повоєнними подіями другої світової війни та визвольних змагань, але також і з іншими історичними періодами до сизої давнини включно. Чисто особисті, психологічні сюжети, без виразного зв'язку з подіями українського життя, творили меншість. Матеріали надходили зі ЗДА, з Канади, Бразилії, Австралії і Європи (з Франції, Німеччини, Бельгії). По рішенні жюрі і відкриті конверт з гаслами чи псевдонімами виявилося, що учасницями конкурсу є нові, початкуючі сили, що випробовують ще свій талан, але є теж і знані письменниці з виробленим літературним стажем, добутим упродовж ряду літ співробітництвом у літературних журналах і з поважним письменницьким дорібком окремо виданих творів у різних видавництвах.

Між ними є уродженки всіх земель України, жінки давної і нової еміграції, старшого, середнього і молодого віку, але учасниць з наймолодшого покоління, так до 25 літ, ледве кілька.

Напевно не примана грошової нагороди була в усіх випадках стимулом до участі в конкурсі. Руководило всіми прагнення вишого порядку, бажання дати вияв своїм творчим силам, дати свій вклад у скарбницю української літератури.

На еміграції серед чужого довкілля, без свіжого подиху рідної землі, не легко зберігати чистоту рідної мови та плекати в повній красі всі тонкості, всі нюанси її багатого вияву. Тому особливе признання, правдива відчіність належить усім тим, що в тому напрямі звертають духову наснагу, що на літературне поле спрямовують свій талан.

Цьогорічний Літературний Конкурс був успішний і щодо кількості і щодо якості зголосованих творів. Це скріпляє надію, що й майбутні конкурси, проголошенні Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій у найближчих роках на інші літературні жанри, будуть втішатися повними успіхами та виявляти нові таланти і принесуть новий цінний вклад у скарбницю літературної творчості українки у вільному світі.

З закінченням цьогорічного конкурсу належиться від Централі СФУЖО і всіх її складових Організацій щира подяка фундаторці літературної нагороди, п-і Марусі Бек, та всім членам Комітету й літературного жюрі за підготовку та переведення Конкурсу. А також особливо щира подяка всім тим, що відгукнулися на заклик, що своїм письменницьким хистом дали дуже цінні причини до вкладу української жінки в сучасну літературу, чим дали вияв своєї громадської зрілості та зорганізованості.

Олена Залізняк

СТЕФАНІЯ ПУШКАР ПРОМОВЛЯЄ ДО СВІТОВОГО ЖІНОЦТВА

У Вашингтоні відбувся в червні ц. р. з'їзд світового жіноцтва, об'єднаного в Генеральній Федерації Жіночих Клубів. Стефанія Пушкар з Філаделфії, делегатка на З'їзд від Союзу Українок Америки, брала живу участь у З'їзді та поінформувала чисельних делегаток з усього світу про поневолену нашу Батьківщину, зокрема про невідрядне положення української жінки. Вона отворила очі сотням різнонаціонального жіноцтва, що Україна — це перша й найстарша жертва московського комунізму. Поверх сорок років ця прегарна й багата та свободолюбива країна в неволі комунізму. Але мільйони українських сердень прагнуть і ждуть волі.

Стефанія Пушкар гідно заступила українок на З'їзді.

Про авторку нагородженої новелі "Ліс"

Ім'я Галі Лагодинської було завжди пов'язане з музикою. Її музичні рецензії і педагогічна діяльність відомі широким кругам. І тому вістка про літературну нагороду Конкурсу СФУЖО всіх здивувала. Невже Галя Лагодинська пише?

Та про те охоче розказала вона на наше прохання. Щоб це зрозуміти, треба завернутись у часи її дитинства, коли вона виростала в Делятині, підгірському містечку Зах. України. Галя була третьою з-поміж чотирьох дочок д-ра Миколи Лагодинського, адвоката. В домі сприяли мистецьким замилуванням дочок. Діти радо читали й батьки дбали про їх лектуру. Особливо потягав їх театр, що його час від часу могли відвідувати. Тоді діти влаштовували домашні театральні вистави; запам'ятавши зміст і поодинокі ролі п'ес, вони намагались їх відтворити. Згодом прийшла черга на батькову бібліотеку, що містила широкий вибір української літератури. Галя знала кожну книжку в бібліотеці, спершу лише із вигляду, а потім і зі змісту.

Першою літературною спробою дівчинки був драматичний твір. Маючи не цілих 9 років, вона написала "Комедії пана Семанюка", присвячені Маркові Черемшині, що працював тоді конціпіонтом у канцелярії її батька. Та цього "твору" ніхто поважно не брав і він скоро призабувся. Не продовжувала вона також писання, бо в тому віці увійшла музика в її життя. Мала Галя почала вчитись на фортепіані. І як вона сама каже — "захоплення музикою було велике, сильне і постійне".

Музична освіта Галі Лагодинської проходила в Інституті ім. Лисенка у Львові, Віденській Консерваторії та студіях музикології на філософічному факультеті віденського університету. Великий вплив мала на неї вчителька Софія Дністрянська, одна з найбільш видатних галицьких піаністок.

Повернувшись до Галичини, Галя Лагодинська стала вчителькою музики в Інституті ім. Лисенка. Працю музичного педагога продовжувала і в часі окупації Зах. України і на еміграції, спершу у Відні, а потім в Буенос Айресі в Аргентині. Від червня 1955 р. перебував в ЗДА, завідуючи Відділом Українського Музичного Інституту в Бофало.

Літературою Галі Лагодинська цікавилася завжди. У молодечих роках проявляється в Галі сильний нахил до поетичної творчості. Та ці поезії, що поставали в уяві, молода дівчина не старалася закріпити на папері. Залишилось із того часу тільки те, що комусь присвятила їй хотіла переслати.

Галя Лагодинська

Щойно перебування в Аргентині спонукало її спробувати сил у літературі. Кілька літ вона була позбавлена інтимного зв'язку з музикою через недостачу інструменту, що його там не можна було придбати. Це зродило в неї внутрішню потребу висловлюватись іншим способом. Працюючи в видавництві "Овид" писала вона музичні статті й рецензії, а згодом почала писати дещо і з спогадів і короткі оповідання. Розпочала тоді довшу повість "Шляхом туги", яку після приїзду до ЗДА перервала і яку думає тепер продовжувати. В 1955-56 рр. постала повість "Досонця — до волі", яку друкуватиме "Овид".

Отже поворот до музики не усунув уже літератури з життя Галі Лагодинської. Проктів і тем їй не бракує. Найбільше ворушить її душу визвольна боротьба нашого народу і з того середовища саме постав "Ліс", новела, нагороджена на Літ. Конкурсі СФУЖО.

Призnanня нагороди стало для неї радісною несподіванкою. І хоч життя ставить свої вимоги, як керівництво відділу УМП, лекції музики та щоденне хатнє заняття, проте Галі Лагодинська вже не покине літературної творчості.

Л. Б.

ОЛЬГА ВОЙЦЕНКО В УПРАВІ НЖРК

На останньому Річному З'їзді Національної Жіночої Ради Канади, що відбувся в червні ц. р. в Нааяґара Фалс, Онт., до Управи цієї найбільшої і найбільш впливової організації обрано Ольгу Войценко, відому громадську діячку з Вінніпегу. Ольга Войценко очолює Комітет Літератури й Мистецтва в Управі НЖРК. У Вінніпегу Ольга Войценко є головою Домініяльної Управи Комітету Українок Канади та провідною членкою багатьох інших українських і англійських організацій.

Бажаємо пані Войценко на новому відповідальному становищі багато успіхів.

День жінки на Євхаристійному Конгресі

В днях 31-го липня до 7-го серпня 1960 р. відбувався в Мюнхені Світовий Євхаристійний Конгрес, на який прибула значна кількість прочан - українців, серед них багато жінок.

Загальним підготовчим Комітетом було визначено на Конгресі спеціальний День Жінки. Об'єднання Українських Жінок у Німеччині мало можність пов'язатися з Баварським Крайовим Союзом Католицьких Жінок для спільної акції в час Євхаристійного Конгресу.

Католицьким Жіночим Фербандом була улаштована репрезентативна товариська зустріч з закордонними гостями 3-го серпня 1960 р. в Піус-Марія-Гайм, на яку ОУЖ було також запрошено.

Крім того українське жіноцтво мало б взяти масову участь у Спільній Молитві. Молитви жінок відбувались у п'ятьох великих церквах м. Мюнхену в різних мовах: англійській, еспанській, французькій, італійській, голландській і поруч у кожній церкві також і в німецькій.

За порадою Апостольського Екзархату в Німеччині українки приєднались до групи молельниць у Фравенкірхе, в найбільшій мінхенській Катедрі, де молитва правилася у французькій і німецькій мовах.

Дві групи українок у модернізованих національних строях приєднались до загального потоку жінок, які вщірь наповнили колосальну простором церкву і де не було місця навіть яблуку власті уже на десять кроків від усіх трьох входів перед катедрою. Не дивлячись на те, що падав густий дощ, всі надворі стояли нерухомо й чути було лише шепти святих слів і співи церковних пісень.

В середині церкви море жіночих голів різного віку і різних національностей творило суцільну, до Бога взиваочу, масу. Щироблагальні очі молельниць були звернені до образа Пречистої Діви Марії, а звуки урочистого органу, переплітаючись із надхненими церковними піснями, творили незвичайно піднесений настрій молитви.

В порівнянні із чужинками українок було дві горсточки, але кожна з них гаряче молилася за свій народ, за своїх сестер, які на мають можності продемонструвати перед усім світом своєї багаточисельної присутності на таких спільних молитвах.

В цей же самий день, у п'ятницю, 5-го серпня ц. р. від год. 7 вечора в приміщенні "Кунстгевербергавс" на Пачелліштрассе улаштована була ОУЖ-ем у Німеччині на доручення СФУЖО зустріч Жінок, на яку були запрошенні Високі Духовні Достойники, приїжджі українки із-за океану: Америки й Канади, з європейських країн і з різних осе-

редків Німеччини, як також представники суспільно - громадських українських установ, преси і Жіночих Відділів ОУЖ.

Після привітальної впроваджуючої промови Голови ОУЖ у Німеччині, п. О. Сулимі-Бойко, п. Н. Васькович з чуттям продекламувала "Молитву" Т. Курпіти, присвячену українській жінці.

Після того, при скромній вечері, присутні гости складали привіти й ділилися враженнями і досвідом жіночої і громадської праці.

Виділявся своєю незвичайністю короткий задушевний виступ Вп. п. Прелатової Емілії Горникович, яка кілька років тому повернулась із сибірських концентраційних таборів, а тепер прибула на гостину до Мюнхену із своєю донечкою, дуже скромною і вдумливою д-р М. Горникович.

В кількох словах, стримуючи набігаючу слізозу, подала п. Е. Горникович страшну трагедію життя української жінки в советських сибірських концентраціях. Виступ був оригінальний своєю надзвичайно широю формою. Та і зрозуміло, бо на такі речі замало слів і вони забідні, щоб висловити і свій біль, і своє переживання. Це не піддається ніякому описові. Тільки той зрозуміє ту криницю людського горя, хто бачив ці жахи на власні очі.

І такі знайшлися на залі. Друга страдниця, що була свідком і дієвою особою катаржного життя, п. Олена Усенко сиділа тут у залі поруч своєї товаришки. Вона тільки кивала головою на знак правдивості сказаного, але сама вже від хвилювання не могла забирати голосу. Цих двох жінок холодний Сибір поєднав теплою вічною дружбою. Одні вони загубили там здоров'я, фізичні свої сили, але прийшли вони до нас із кріпким незламним духом, свідомими гарячими українськими патріотками.

Сумний настрій, що охоплював присутніх після різних виступів, представляючи картину тяжкого життя і "там", і тут на еміграції, змінювався бадьорою вірою в перемогу нашого народу, в наше славне майбутнє, освячене Богом.

Кілька хорових українських пісень творили задушевність вечора. За кожним окремим столиком панувала своя дружня атмосфера, точились розмови на різні прерізні теми, бо це ж зустрілися люди з обох континентів, усіх країн і ці українки і українці мали жадобу обмінятися своїми думками і враженнями.

О-С-Б.

ГОСТІ В РЕДАКЦІЇ

Редакцію "Ж. С." відвідали п-во Барилі з Бурмінгтону, Онт. Пані Ольга Барилло це кол. довголітня голова Відділу ОУК у Вал-Дор, Кв. Тепер є членкою гемілтонського Відділу ОУК.

Успіхи здібної молоді в Канаді

Канада, молода, гарна й багата, — це країна великих можливостей. Прийнявши в свої широкі обіми чимало емігрантів з різних країн світу, вона стала їм не тільки прибраною батьківщиною, але й дала можливості здобуття вищого рівня життя.

Великі можливості є тут і для молоді, зокрема для здібної молоді. Можливості здобуття різних фахів за посередництвом високої освіти та при допомозі всіх стипендій і відзначень.

Розуміється, що всі ми завжди мило сприймаємо успіхи молоді, але ще з більшою приемністю зустрічаємо успіхи української молоді, що в порівнянні з іншою молоддю визначається непересічними здібностями в різних галузях науки.

До такої непересічно здібної української молоді належать і дві українки з Вінніпегу — Дарія Ірина Зельська і Христина Лідія Навроцька, що про них уже була згадка на сторінках останнього числа нашого журналу. В цьому числі хочемо тільки підкреслити, що Канада вповні доцінює здібності своїх молодих людей та, незважаючи на їх національне походження, відповідно їх нагороджує — розуміється, якщо вони собі на це заслужили.

Ось для прикладу: Дарія Зельська, приїхавши зі своїми батьками, Іваном і Іваною*) Зельськими, 1948 р. до Канади 9-літньою дівчинкою, пройшла крізь народину, середню й високу школу з відзначенням у кожній класі та здобула кілька нагород за найвищі марки. Крім цього дісталася стипендію від Вінніпегської Шкільної Ради (\$100) та дворічну стипендію від Департаменту Освіти на продовження студій в університеті. В Манітобському університеті, де студіювала красне мистецтво (Файн Артс), уже в першому році отримує нагороду "Ісбистер-а", стипендію від Мистецької Галерії та стипендію від університету, а опісля стипендію уряду Манітоби. Закінчила Дарія Зельська чотири роки університету зі спеціальністю в кераміці та з тезою "Керамічна орнаментика Гуцульщини", одержуючи найвище відзначення — золоту медалю Манітобського університету і ступінь Б. Ф. А. за найвищі оцінки в цілій школі. В додатку отримала ще одну стипендію (\$200) на продовження своїх студій (пост греджуєт стадіс).

У рамках короткої статті не будемо зупинятися над діяльністю Дарії Зельської так мовити б поза шкільною лавкою. Все ж таки треба згадати, що вона була постійно активна в студентському житті та займала передові позиції в різних його ділянках (голова Рисувального Клубу, мистецька редакторка шкільного річника, співуправителька оголошень цього річника, репрезентантка своєї школи

*) Довголітня співробітниця "Ж. С." — пише про українську вишивку. — (Прим. ред.)

до Молодшої Ради "Ітона" і т. п.). Не менше живу участь брала також і в українському житті, особливо в Пласті, де була першою гуртковою першого дівочого гуртка "Волошки" в Вінніпегу й у Канаді. Була членом курінної Команди й кошовим писарем та членом Станичної Старшини у Вінніпегу. Від 1954 р. є пластовою виховницею серед новацтва та вже два роки є гніздовою. Під час студій вивчала українознавство.

Подібними успіхами може похвалитися і друга абсолювентка красного мистецтва на Манітобському університеті, Христина Навроцька, дочка д-ра Степана й Марії з Ломінських Навроцьких. По приїзді до Канади 1949 р. покінчила з відзначенням народної й середню школу, одержуючи з дорученням Дирекції в нагороді окрему стипендію. Вже під час науки в середній школі Христина виявляла великий нахил до рисунків і мальства. Цей нахил до красного мистецтва одідичила по материній стороні (батько матері, а діdo Христини, Іван Ломінський був здібним та відомим архітектором, а його дочка, Ельза Ломінська — сестра матері — мала небуденний талан у мальстві). Добачуючи цей талан у своєї доні, батьки віддали молоду Христину до школи мистецького мальства проф. Катерини Антонович, де, між іншим, й Дарія Зельська вчилася мальства впродовж кількох років. Проф. К. Антонович сердечно зайнялася її науковою та довела до цього, що Христина Навроцька вписалася на мистецькі студії в Манітобському університеті, побираючи науку вісіх її напрямків, а зокрема рисунка, мальства, скульптури, мідьориту, а спеціалізувалася в графіці (рекламове мистецтво). Скінчивши студії, отримала ступінь Б. Ф. А. Під час студій отримала кілька поважних стипендій, м. і. "Грифонс меморіял сколаршип", університетську стипендію та окрему стипендію від мистецького Клубу "Вінніпег Скет Клаб". Христина Навроцька також брала живу й активну участь у студентському житті, зокрема була у проводі української студентської організації "Зарево", де тепер є головою Управи. Була також активною в Пласті та сповняла деякі провідні обов'язки.

Оце коротко накреслені досягнення двох молодих українок, що завдяки своїм здібностям, наполегливій праці та вирозумінню й заохоті батьків закінчили успішно університетські студії. Перед ними стелиться новий багатонадійний шлях, на якому бажаємо їм широко ще більших успіхів у майбутньому.

А до українських батьків перед початком шкільного року прохання: заохочуйте і своїх здібних дітей до науки. Плекайте змалку в них бажання високої освіти та дайте їм зможу її осiąгнути, користуючись при цьому багатьма можливостями нашої прибраної батьківщини Канади.

С. Б.

КОЖНОМУ СВОЄ

ІССА НА ОДНУ ДІПО

Дісні особи: Наталя, дівчина 17 років
 Ліда 20 років
 Андрій 25 років
 Марко 18 років

(Скверик біля автобусової зупинки. Лавка. Виходить Ліда, за нею біжить захекана Наталя).

Наталя: Лідо, Лідо, почекай! Я за тобою вже три бльохи біжу!

Ліда: (стурбовано): А що таке? Що сталося?

Наталя: Ніби нічого. Можна іти з тобою?

Ліда: Звичайно, можна, чи ж іще треба читати! Тільки я нікуди не йду. Ось на розі куплю газету та й вертається додому.

Наталя: І я з тобою.

Ліда: Але я ще сьогодні маю занести черевики до лагодження, поки майстерня не зчинилася.

Наталя: І я з тобою.

Ліда: Та що це в тебе сьогодні так багато часу? Якщо вже так, то хай черевики почекають, а ми передягнемося та й пойдемо на пляж. Добре?

Наталя: Ні, Лідо, так багато часу я не маю. Признаюсь тобі, що маю отут побачення, але приїхала зарано і мушу 15 хвилин десь покрутитися. Бо якщо я просто тут сяду, він подумає, що я цілій день на нього чекала. На побачення треба неодмінно спізнюватися!

Ліда: Он воно як! Хто ж він?

Наталя: Та... Нічого особливого. Може й непогана людина — чорнявий, вчений такий — все на світі знає, і аж 30 доларів на тиждень заробляє. Але ж старий!

Ліда: Фе, Наталю! Така молоденька дівчина, ледве 17 минуло, а до старих на побачення виходиш!

Наталя: Я б і не пішла, якби не мама. Вона каже, що я задуже носа деру і що я, так перебираючи, не зчуваюся, як зроблюся старою дівою... Вона каже, що часом треба ходити на побачення задля практики, щоб навчитись провадити розмову, знати, як себе в товаристві поводити, з якої ноги ступити і в котрій бік повернутися. Щоб привчитись бути добрим дипломатом.

Ліда: Не знаю, який з тебе дипломат, але з твоєї мами — непоганий. Проте, не розумію я тих мамів, що посилають свою єдину дитину на побачення з якимсь старим дідом!

Наталя: Та ні, він, власне, не такий вже старий, не дід, і бороди не має, або, власне, має, але голиться. Але все таки старий!

Ліда: Не дід, але старий! Та скільки ж йому років?

Наталя: Аж двадцять п'ять!!!

Ліда: (Сміється). Ох, бідна ж ти справді! Що ж ти робитимеш?

Наталя: Та от, поговорю з ним трохи, може содою почастусє, — та й попрощаєсь любенько. Ось тут ти саме мені й допоможеш, через це я й призначила побачення у вашій дільниці. Через півгодини після того, як він прийде, ти вийди сюди, ніби випадково, і відклич мене — вже вигадай сама якусь добру причину...

Ліда: Та чого ж так поспішати? Пів години: — замало. Якщо він розумний, з ним можна цікаво побалакати. Ти мене розумієш — як з людиною, а не як з кавалером.

Наталя: Розумний! Аякже, асистентом професора працює, і говорити з ним справді цікаво, тільки не мені, а мамі. Вона б його цілий день слухала!

Ліда: Про що ж вони говорять?

Наталя: А от про все на світі: про ракетну зброю, про кращу мазь від мозолів, про складові частини синтетичного добрива, про цінні на картоплю... Я вже казала мамі, що коли він їй так подобається, хай би сама з ним ішла на прогулянку...

Ліда: А мама що?

Наталя: Каже — і пішла б, але, по-перше, пан Андрій мене не запрошує, а по-друге — тато буде сердитись.

Ліда: То якщо вже ти не дуже цікавишся його розмовами, веди його до кіна. Сьогодні якраз іде прем'єра "Зеленої Долини". Будете сидіти й мовчати.

Наталя: Так би я й зробила, але не можу: о шостій годині маю же ще одне побачення.

Ліда: А це вже з ким? Ще з одним дідом?

Наталя: Ні, саме навпаки. Цей і справді не має бороди. Ще зовсім дитина (робить важливу міну).

Ліда: Та вже ж йому, сподіюсь, не вісім років?

Наталя: Ні, але не на багато більше: вісімнадцять. Він зі мною разом до інституту ходить, і має сюди для мене принести одну книжку. Ти не думай, книжка мені справді дуже потрібна — хоч бери та купуй, а коштує чимало. Але я знаю — Марко радій, що знайшов зачіпку для побачення.

Ліда: Ну, гаразд, я вже тебе вирятую від старого, а від молодого сама рятуватися мусиць. Та ж вам удвох буде про що говорити...

Наталя: Лідо, а ти знаєш приказку про двох рабінів?

Ліда: Ні. А що?

Наталя: Одного разу зустрілись в й-далні за днім столом два знайомі рабини. Сидять разом годину, сидять і дві, та й мов-

чать. Господар дивився-дивився, не втерпів, підійшов та й питає: "А що ви двоє сидите за одним столом і не говорите? Посварились може?" — "А ми мовчимо тому, — пояснив один з рабинів, — що все те, що я знаю — і він знає, а чого він не знає, то й я не знаю. От і мовчимо". Отак, Лідо, і ми з Марком. Всіх професорів у клясі передражнили й обговорили, одне й те саме учились, ті самі книжки читавши... Як щось маємо сказати один одному, то там же в інституті на перерви й поговоримо, а на побаченні мовчимо, як два рабини.

Ліда: Не знаю, що й сказати. Але ходімо ж по газету.

Наталя: Та вже 15 хвилин давно минуло! Онде вже й мій кавалер дібас! Тікай звідси, Лідо, і прийди, як я просила, через якої півгодини мене рятувати.

Ліда: А що ж я маю...

Наталя: Що хочеш. Вже, вже йди! (випихає її за сцену).

(Входить Андрій у вихідному костюмі, почувається трохи незручно і трохи горбиться. В окулярах).

Андрій: Добрий день, панно Наталю, як ваше здоров'я?

Наталя: Дуже добре, а як ваше?

Андрій: В мене трохи крижі вночі боліли, бо вчора простудився. Але прикладати му горілку, то за кілька день і минеться. (Наталя робить гримасу і крадькома перекривлює Андрія, показуючи, який то він старий дід).

Андрій: Може б ми, з вашого дозволу, трохи сіли?

Наталя: (сідає на лавку): Бідний ви! Старість не радість!

Андрій: (сів на дуже пристійній віддалі від Наталі. Вона посунулась ненаро ком трохи близче, Андрій злякано відсунувся, ніби боїться, щоб вона не вкусила).

Андрій: А як вашої матусі здоров'я?

Наталя: Теж добре, тільки на мозолі скаржиться.

Андрій: Невже? Я десь дістав для неї спеціальний рецепт на добру мазь, от тільки не знаю, чи не залишив у іншому костюмі... (шукас по кишеньях). Ага! Ось де! Прошу їй передати!

Наталя: Дякую, я передам. Вона просила сказати вам, що червона картопля тепер дешевша від білої (сміється набік).

Андрій: Це дуже, дуже добре. Останні досліди біохеміків встановили, що в червоній картоплі на 17,5% більше поживності, аніж у білі!

Наталя: А мама все купувала білу — бо дешевше...

Андрій: Як можна! Здоров'я мусить бути дорожчим від усього, а таку гарну панну, як Наташку, треба годувати тільки червоною картоплею!

Наталя (з комічним жахом): Бійтесь Бога, я на дісті!

Андрій: Щоб похудніти — чи поправитися?

Наталя: Щоб триматись на місці! Але що це ми все про картоплю говоримо? Давайте краще про щось більш ліричне — про зорі, про місяць...

Андрій: Оце якраз те, про що я найбільше люблю говорити! Якої ви, до речі, думки про місячну орбіту?

Наталя (заскочено): Я... думаю, що вона досить велика.

Андрій (заскочено): От-от! Саме так думаю і я! Я, знаєте, думаю серйозно попрацювати над викінченням Лунарної теорії Ньютона. Адже, якщо прийняти до уваги, що місяць покриває свою міжзоряну орбіту за 27 днів, 4 години, 43 хвилини і 11 секунд...

Наталя: Ой, як це довго!...

Андрій: О ні, панно Наташко, це так швидко! Адже ж то мільйони миль!...

Наталя: А мені мама купила помаранчову сукню... Як ви думаете, які треба купити до неї коралі?

Андрій (розгублено): Я не знаю, панно Наталю. Може — зелені?

Наталя: О, то я була б як папуга!

Андрій: Вибачте, панно Наталю, я в птахівництві не фахівець. Моя ділянка — астрономія. Може б ми, до речі, кудись пройшлися? У нас в університеті сьогодні цікава доповідь про еволюцію картопляного жучка та походження нарости на його вусиках... Може після доповіді ви професора і про папуг запитаете?

Наталя (тихо до себе): Господи Боже, рятуй мою душу! Хочби швидше Ліда ішла!

Ліда (вбігає): Наталю! Наталю! А я тебе скрізь шукаю! До мене твоя мама дзвонала, казала, що ти тут десь масш зустрітися із (дивиться на Андрія) ... із інтересним сироким брюнетом. Вона казала мені зараз же летіти сюди, віднайти тебе і передати, щоб ти зараз же ішла додому!

Наталя (вдає стурбовану): Невже щось сталося?! Вона не казала, чого?

Ліда: Нічого не казала, поклала слухавку перш ніж я встигла запитати. Напевно щось дуже важливе...

Наталя (підморгуючи Ліді): Хоч би чого поганого не сталося! Пане Андрію, прошу мене вибачити — мені так хотілось піти на ту доповідь про жуків, але, як бачите, муши негайно бігти додому. О, вибачте: забула вас познайомити з моєю подругою Лідою. Лідо — це пан Андрій, наше сходяче наукове світило...

Ліда та **Андрій** (подають руки): Дуже присмно.

Наталя: Онде мій автобус! Прощайте! Мене вже нема. (Виходячи, ще встигає тихо сказати Ліді): Я десь сковаюся, поки він не піде.

Наталя вийшла.

(Докінчення в черг. числі)

УМОВІ ПЕРЕБІГИ ВИЩОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

(Продовження статті "Проблема талановитих дітей" з ч. 3 ц. р.)

До інтелігентної дії потрібно тривалої напрямної уваги. Коли хтось працює над розв'язкою математичної задачі, то всі його інтелектуальні перебіги спрямовані до тієї мети, його думки висувають такі тільки помисли, які змагають до розв'язки. Розуміється, що цей, чия увага є розпорошена на зовнішні припадкові спостереження, не може вповні сконцентруватися на предметі і його праця є цим дуже утруднена. Тривалість наставлення уваги є конечною потрібна, хіба, щоходить про цілком легкий, скоро-викональний чин. З другої сторони надто обмежене поле уваги є до деякої міри непожаданим в інтелігентній праці. В означених границях мусимо узгляднувати в даній хвилині чужі, однак для цілості завдання потрібні предмети. Мусимо бути еластичні, здатні до переставлення. Розв'язка завдання може залежати від того, чи ми зможемо покинути хибний шлях думки, щоб піти за новими помислами.

Не останню ролю в інтелігентній чинності має пам'ять. Психологи окреслюють пам'ять, як: післядіяння досвіду на поступовання, що робить його більш цілеспрямованим, допасованим до даної ситуації життєвої вимоги.

Г. Бергзон вирізняє два ступені пам'яті: 1) поліпшення способів поступування на підставі досвіду, без усвідомлення собі ситуацій, предметів, відношень, та 2) уявлення собі чогось, думання про щось з метою внутрішнього випробування і виробу можливих способів поступування, отже репродукція в часі іншого досвіду, коротко — відомості, що можуть відноситися до інших предметів, згл. ситуацій (знання), або відноситься до нашого власного переживання (спомини).

Обсервації слабоумних виказали, що вищий ступень пам'яті є в них частіше пошкоджений, ніж нижчий. Нижча пам'ять є генетично старшою, бо також звірята, навіть одноклітинні є здатні виправляти свій спосіб поведінки на підставі досвіду (добрий і не-вдалий вислід).

Слабоумні задержують тільки дуже малу кількість знання і споминів, та однак бувають поміж ними правдиві мистці в запам'ятуванні текстів, у рецитуванні цілих колон чисел. Талановиті навпаки, з правила виявляють багато знання, хоч інтелігентція на цім не вичерпується.

Щоб відкрити високо інтелігентних, не вистачить переіспитувати їхні відомості, а радше мусять бути взяті під увагу ступінь

стосування цих відомостей та цілеспрямоване диспонування знанням. Все таки не можна не доцінювати при усталюванні талановитости замітно великою обсягу знання.

Під впливом важкої ролі, яку відіграє пам'ять як "скарбниця наших досвідів", психологія часто переочує, що все відтворюване (репродуковане) є до певної міри витвором (продукцією), іменно відповідю на поштовх витворювання уявлення найбільш відповідаючого змисловим даним, але не безумовно вимушеною ними образу.

Творчий принцип душі (психе), що його Бергзон приймає за її істотне ядро, в нічім не виступає так ясно, як у винурюванні помислів. Їх саме маємо на думці, коли говоримо про продуктивність людини. Є це помисли спрямовані на мету для розв'язки завдання.

Під цим оглядом існують величезні різниці в талановитості. Це бачимо з порівнянням людей у щоденному житті. Що багатша є продукція цілеспрямованих помислів, то більша є правдоподібність розв'язки проблеми. Для інтелігентної праці помисли є важні своїм змістом, чи і як вони до розв'язки даної трудної ситуації надаються.

Вищою формою інтелігентції є талант не тільки до знаходження розв'язки завдань, але в ще більшій мірі здібність до ставлення нових завдань, винурювання нових проблем.

Одним з підставових психологічних фактів є, що наше переживання завжди обіймає тільки якесь обмежене поле, чи то в теперішньому спостереженні, чи в уяві, зглядно думці. В осередку цього поля підносяться виразніше якась постать-предмет на розплівчастім підложжі, що в черговій хвилині в скорій зміні всякає в тло, а центральною постаттю стає те, що досі належало до підложжя. Відносяться це не тільки до зорових, але і слухових, і взагалі всіх родів спостережень. Знаменним для високої інтелігентції є "духова ясність". Є вона тоді, коли центральну постать у полі переживання спостерігається докладно в її зовнішньому обрисі, чітко відрізняється до найменших дрібниць, навіть тоді, коли обставини не позволяють сконцентруватися на дуже вузькім полі переживання. Коли, при незвичайно великій широчині поля переживання, виступає незвичайно високий ступінь ясності предметів, то маємо досить рідкий випадок найвищої інтелектуальної спроможності. З власного до-

(Продовження на стор. 18)

ІВАН ВОЛЯНСЬКИЙ

ПРИ ВАТРІ

ВИСОКО НА НЕБІ УСМІХНЕНІ ЗОРИ.
ЗАЙМАЄТЬСЯ ЧАРОМ РОЗМРІЯНА СИНЬ...
ГОРИТЬ ЯСНИЙ ВОГНИК В НОВАЦЬКІМ
[ТАБОРИ
І КОТЯТЬСЯ ХВІЛІ БАДЬОРИХ ПІСЕНЬ.

ЧАРІВНІ, ТУЖЛИВІ ЯК СПІВ СОЛОВ'ЇНІЙ
ЛЕТЯТЬ В ДАЛЬ ГОЛУБУ ДО РІДНИХ СТЕПІВ.
ТО ЗНОВУ ГОВОРЯТЬ ПРО ВЕЛИЧ ВКРАЇНІ —
ПРО ПОДВИГИ СЛАВНІ ХОРОБРИХ БОРЦІВ.

КОЛИ СРІБНОЛИЦІЙ ПЛИВЕ НАД ГОРОЮ,
ЗДІЙМАЄТЬСЯ ЛЕГІТ З БЕЗМЕЖНИХ ЛАНІВ
І ПОСТАТИ СВІТЛІ БЕЗСМЕРТНИХ ГЕРОЇВ
СТАЮТЬ БІЛЯ ВАТРИ В ГУРТІ ПЛАСТУНІВ.

КНЯЗЬ ОЛЕГ ТА ІГОР, ОВЯТИЙ ВОЛОДИМИР,
МЕЧІ ЇХНІ СЯЮТЬ ЯК ЧИСТИЙ КРИШТАЛЬ.
І В ЛАВАХ МОГУТНІХ ВИХОДЯТЬ ЗА НИМИ
ДРУЖИННИКИ КНЯЖІ ЗАКУТІ У СТАЛЬ.

ПОЛКИ ЗАПОРОЗЬКІ, ВЕЛИКІ ГЕТЬМАНИ,
ЩО СЛАВОЮ ВКРИЛИСЬ В НЕРІВНИХ БОЯХ —
ПЕТРО САГАЙДАЧНИЙ І ХМЕЛЬ БОГОМ
[ДАНИЙ
НАД НИМИ СІЯЄ МАЛИНОВИЙ СТЯГ.

І ТІ БЕЗІМЕННІ ПОВСТАНСЬКІ ГЕРОЇ,
ЩО ЖЕРТВОЮ ВПАЛИ В ВІЗВОЛЬНІЙ БОРНІ.
ЗАЙМАЮТЬСЯ ЖАРОМ ЛЮБОВИ СВЯТОІ
СЕРЦЯ МОЛОДЕЧІ ПРИ ВАТРІ ЯСНИЙ.

Перші уродини кирпатенької вивірочки

Кирпатенька Вивірочка дуже любила свою хатку. І було чого! Бо хатку що — гніздечко, вигідне й тепленькє ще торік побудували її батьки — пан та пані Вивірковські. А було воно сковане під стріхою, в самому кутку великої кам'янниці, недалеко парку. Таке чудесне місце. Високо-високо й безпечно. А найголовніше близько до парку — близько до всіх друзів!

Вивірка мала багато друзів і дуже їх любила. А друзі любили її і частенько прибігали до неї на пораду. Кирпатенька Вивірочка завжди знала як потішити їй порадити, до кожного мала добре слово. Хоч часом любила собі з них, ніби ненароком, пожартувати.

Одного дня, на самі свої перші уродини Кирпатенька Вивірочка покликала пташиний хор і попросила їх співати й грати, бо в ній буде гостина. А тоді кликала по одному своїх друзів на нараду.

Зайчик - Побігайчик також прийшов. Але тільки вийшов за фірту, геть чисто забув, що Кирпатенька Вивірочка хотіла. Рантом під кущиком троянди почув плач і нарікання.

— «Мишка-Гризокнижка?! Напевно вона!» — думав він, підходячи близько. «Так, так — Мишка!»

— «Чого ж ти плачеш, Мишко-Маленька?» — запитав Зайчик Побігайчик.

— «Плачу, бо загубила Сестричку — Мишку-Довгохвосту. Ще вчора ось тут була. І вже нема. Котик з'їв».

— «З'їв, або не з'їв», — сказав Зайчик-Побігайчик. — Двом легше шукати, як одному.»

І пішли вони вдвох.

Ідуть вони, ідуть, аж Руденька Вивірочка сидить і хлипає.

— «Чого ж ти плачеш, Вивірочко-Руденька?» — запитав Зайчик.

— «Десь згубила сестричку, Вивірочку-Швидконіжку. Ще вчора ми їх разом грибки, ось тут, — і вже нема. Сова з парку з'їла.»

— «З'їла, або не з'їла, — сказав Зайчик. Трьом легше шукати, як двом, двом легше, як одному. Ходім, шукатимемо разом.»

І пішли вони втрьох.

Ідуть ідуть, аж стрічають Біленьку Кицю. А киця плаче.

— «І чого ж це ти плачеш, Кицю-Біленька?» — запитав Зайчик-Побігайчик.

— «Плачу, бо ще вчора бавилася зі мною моя Киця-Лиця маленька і вже нема. Авто переїхало!»

— “Переїхало, або й ні — сказав Зайчик. Чотирьом легше як трьом, трьом легше як двом, двом легше як одному. Ходім, пошукаємо!”

І пішли вони в чотирьох.

Аж коло самого парку зустріли Пса-Бурка.

У зубах у нього кошик. А в кошику повно добра!

Зайчик-Побігайчик заглянув у кошик і заридав.

Всі здивовано глянули на нього.

— “Чого ж це ти, Зайчику, та й розплакався?”

— “Бо сьогодні вранці ще братчик мій вигрібав моркву зі мною, я ж побіг до Вивірочки і забув — забув про братчика. Напевно злі хлопці вбили його. Ой, ой, ой. Як тільки побачив моркву в кошику, зразу пригадав, але, мабуть, уже запізно.”

— “Може вбили, може й ні”, — сказав поважно Бурко.

— “П'ятьом легше, як чотирьом, чотирьом легше, як трьом, трьом легше як двом, двом легше як одному. Ходім разом, може знайдемо. Та вступім вперше до Кирпатенької Вивірочки. В неї ж сьогодні перші уродини. А в мене повний кошик подарунків”.

Всі швиденько повтирали слізози, а Песик-Бурко продовжував:

— “Ось ти, Зайчику-Побігайчику візьми моркву, ти Мишко горішків мішок, ти Вивірочко корінчиків від тульпанів, ну а ти, Кицю, дай Уродинниці оцю чотирилисисту конюшинку, щоб здоровава була та щаслива. Ходім!”

Кирпатенька Вивірочка сиділа саме в садочку, підморгувала весело і лускала орішки.

Перша підійшла Киця;

— “Це для щастя, сказала вона, щоб тебе авто не переїхало так, як мою Кицю-Лицю Біленьку, бо я була залінива доглянути за нею.”

— “Ах, дорога Кирпатенько Вивірочко, прийми оцю моркву й ніколи — ніколи не жалій нічого своїм найдорожчим. Ось сьогодні рано, коли я не хотів дати кусник моркви Братчикові-Малому (а мав повний кошик), він вибіг сам у город, щоб собі нарвати і пропав. Хлопці вбили,” — сказав зайчик. А слізози кап-кап-кап!

— “А ось орішків мішочок для тебе, — сказала Мишка-Гризокнижка — і витерла фартушком велику слізозу. Лускай здоровава, та не забувай свою родину, почастуй! Ось я вчора не погостила мою сестричку, Мишку-Довгохвосту (хоч вона й голодна була), а тепер її вже нема. Але що ж, вже запізно.”

Тоді підскочила до неї Вивірка-Руденька:

— “Дорогій Кирпатенькі Вивірочці корінчиків з тульпанів. Смакуй та не сварися з іншими вивірками. Ось я посварилася вчора зо своєю Сестричкою, Вивіркою-Швидконіжкою, і вже її нема”.

Вийшов Пес Бурко. Поставив кошик перед Вивірочкою і, сміючись, сказав:

“А ось багато лакоминок від мене та інших. Смакуй, та в заміну потіш нас Вивірочко Кирпатенька!”

— “Звичайно-звичайно! Ходім у город!”

Вивірочка відчинила двері. А там! Пташина музика заграла маршу, а всі згублені братчики й сестрички сиділи за столом, прибрали білою скатеркою, і бавилися. Ах! І звірятка відіхнули задоволено.

— “Сідайте”, — запрошуvalа Вивірочка.

А вже як гостина наблизялася до кінця і Кирпатенька Вивірочка подякувала всім за прекрасні дарунки, Пес Бурко попросив слова.

— “Тричі слава, — крикнув він. Тричі слава, пашій Уродинниці. Вона показала нам як часто ми забуваємо про нашу родину, як часто ми нечесні, злі та жалуємо найдорожчим всього, навіть найменшого.

— І тричі слава Нашим родинам за те, що вони пішли шукати один одного!”

— “Тричі слава Песикові Буркові! — одівалася скромно Кирпатенька Вивірочка. І що ж би ми робили без хороброго лицаря нашого. Та ж нечесні хлопці давно вже наробили б пакостей нам усім. Він наш єдиний оборонець!”

— “Тричі слава Кирпатенькі Вивірочці та Песикові Буркові!” — заревіли грім.

— “Тричі слава всім уродинникам, всім уродинам і всім гостинам — запицала тихенько Мишка-Гризокнижка”.

На тому скінчилася гостина і всі розійшлися.

Леся Шанта-Бризгун

Ганна Черінь

РАХУВАННЯ

Я навчилась	Чотири, п'ять —
Краще татка	Всі вже сплять.
Рахувати	Шість, сім —
До десятка:	По яблуку всім.

Один — два,	Вісім, дег'ять —
Хустина нова.	Гов, а де я?
Два, три —	Дев'ять, десять —
Носа втри.	Сяду десь я.

Сіла в крісло,
Рахувала,
Крісло трісло —
Я упала.

THE BEST THINGS IN LIFE ARE AROUND US

During the year, people's lives are governed by schedule, routine and the clock. Children attend school from nine to four; after this, they do their homework; some practise on the piano or violin; others, spend time on their favorite hobbies. Parents who are working out, have their regular hours; mothers at home, follow a set pattern each day: getting children off to school, having meals ready on time, doing many household essentials and countless other things that are required of a conscientious mother who has the full responsibility of a home and family. As the days, weeks and months roll by, people always on the move, always rushing to do this or that, always planning and working under pressure, have no time to sit and relax, to enjoy the many beautiful things around them.

How often during the year does a father pause for a moment to reflect and say, "How lucky I am! I have a good wife, fine children and a comfortable home. We are all in good health. I am busily striving for things to better our way of life, forgetting that the best things are around me. How fortunate and how thankful I am for what I have."

How often does a mother stop during her many daily chores to meditate awhile saying, "I am really very lucky. We do have our difficulties, of course, but my children are doing well in school, my husband provides comfortably for us, I have a host of good friends and a wonderful family. Why do I grumble so often and feel irritable and dissatisfied? What better things do I need and yearn for when the best things — my family and friends — are close to me."

How often does a maturing son or daughter pause before making more demands of his parents and think, "My parents are so kind, so considerate, so generous, so encouraging and helpful. They are doing all they can for me. Why do I want something that is, at present, not within my reach. Why do I want something better when I have my parents, my brothers and sisters around me. I should be happy, content and show them how much I appreciate everything."

In this busy, routine, day to day life, people find no time to pause, to think, to enjoy the various members of a family, their small achievements, accomplishments, progress and contributions in helping to make their home a happy one. It takes so little effort on the part of each member to do this! Not only in the home do people forget to show their appreciation, admiration and love for the many fine and beautiful things around them — God's gifts — but also, outside the home.

How many people during the busy year find time to see and enjoy the works of Mother Nature? How fascinating, wonderful and mysterious are the changes of the seasons! Could anything give one more joy, more inspiration, more hope, more energy than the awakening of the earth in spring,

the splendour of the flowers and trees in summer and the tranquil fulfillment of Mother Nature in autumn? Her colorful, picturesque, artistic work is outside the door of every home, but, is there time to enjoy all that she offers?

Mother Nature's resplendent, exquisite, unsurpassing beauty beckons to us each day to notice the rich, green carpet over the countryside, the bright, yet blending hues of the rainbow-colored flowers, the large, sturdy trees, or the small evergreen shrubs, the breath-taking, glorious sunrise and sunset, the happy warblings of the birds from the south — all these and more are within our reach — to see and to enjoy — just outside our homes, in the gardens of our town, villages, cities. Everywhere there are evidences of the best things in life — Mother Nature's creative handiwork. Let us take but one aspect of Mother Nature's bounty that is outside our door.

How often do we stop to look at and admire the trees that stand tall and majestic in our back yard or the ones that beautify our streets? Do we realize that trees play a very important part in our lives? Look at the oak, fir, spruce, poplar, elm, ash, sequoia and redwoods on the coast, juniper and others that are found everywhere. Each tree has its own personality, contributes to our many comforts in the building of our homes, provides for our tables, forms an integral part of our medicines. Beneath the rough, gnarled, furrowed or smooth bark there is a busy factory that supplies the world with its products. Above it, is appealing, amazing, wonderful handicraft of Mother Nature whose work is unparalleled! Where can you see this better than in trees. Although many people do not have time to appreciate the beauty and value of our trees, the citizens of Winnipeg have shown they do.

Three years ago, our Wolseley elm, which since then has become nationally famous, was defended by a group of defiant and angry women who formed a human chain to protect it from being cut down by the workmen of the city parks board. Although the stately, immense, one hundred year old elm grew in the middle of the street, proudly waving its many branches in full foliage, lovingly nesting the many birds, providing ample shade for the passers-by, many people considered it a hazard to traffic, since car speedsters had to curve very slowly around it. So the city fathers' decision, after much controversy, was to cut it down. At the crucial moment, however, appreciative housewives saved it from its disastrous, cruel and horrible fate, and so it lived until this year.

On July 18th, 1960, after being subjected during the three years of its prolonged life, to fire, savage "cut-throats", "flesh-tearing", malicious, destructive offenders, the poor, fighting, battered Wolseley elm — once a thing of beauty — was finally dis-

membered and torn apart. The elm had no reason to live — for no one wanted it any more. Yet, despite all sufferings, it made one more attempt to hold on — it refused to have the leafstripped limbs cut down by the electric saw — and then, with the last breath, succumbed to its final fate.

Although the elm is now gone, as long as Winnipeg stands, continuing to expand and increase in population, to our citizens and visitors, a part of the trunk of the tree, a souvenir remnant, will ever hold an important place in the history of our city. The spot where it stood will serve as a monument to tree lovers reminding them of a battle that was hard fought and lost. It will become a legend to the future generations; grandparents will start the tale by saying, "Once upon a time there was an elm tree on Wolseley Avenue that lived a hundred years and much before its natural end, it died an honorable and courageous death in the famous battle of 1960". Such was the sad fate of

one of Mother Nature's many children that bring, throughout the year, immeasurable joy to people who note the picturesque scenery of our countryside.

No matter where people will spend their summer vacations, whether they rest and relax on their front lawns, or travel to nearby or more distant places, many of them will truly appreciate many things: they will experience joy with their families and in their homes; they will find joy and beauty in the handicraft of Mother Nature; they will find joy in ever so many little things that are overlooked in their rush to follow a scheduled day of work under pressure of the clock; they will realize that many fine things are always close by, no matter where they are. It is for us to look and to behold! The Almighty creates and provides; we, in humbleness receive, with gratitude and thankfulness! Let us enjoy everyday, the best things in life which are around us!

Halia Hawryluk-Charney

Ганна Черінь

ОЛЕКСАНДРА

(присвячено Олександрі Костюк)

Прийми ці вірші, славна Жінко,
Невтомна, щира Українко,
На Твій почесний ювілей.
Хай в них любов лунає дзвінко —
Від друзів, внуків та дітей.

Відомо всім, що сорок років —
Це стигла китиця часу.
Це — довгий шлях, не сорок кроків,
Це — праця, радощі і сум.

На тім шляху були турботи,
І туга незабутніх втрат,
І радість, творчої роботи,
І велич жертви та посвяті.

Пізнала Ти і довгі мандри,
І фронтовий вогонь і дим...
Лишцюло серце Олександри
Незламним, мужнім, молодим!

Зростила Ти дітей і внуків,
Зпайнила повагу серед друзів...
Здається, можна б скласти руки
І відпочити по заслузі.

Та замість грітись біля печі,
Біля спокійного тепла,
Ти на свої потужні плечі
Береш нові й нові діла:

Вистави, вірші, реферати,
Збірки, засідання, статті —
Все, що не хочуть інші брати,
Щоб не втомитися в житті.

Немає й вільної хвилини,
А Ти — не тратиш завзяття!
Це — велич Дійсної Людини —
І повноцінного Життя.

УМОВІ ПЕРЕБІГИ ВИШОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

(Продовження зі стор. 14)

свіду знаємо, що чим ширше поле переживання, зглядно поле уваги, то предмети в ньому є менше виразні. Коли хочемо сконцентруватися на якісь однім предметі, то все інше поминаємо, задержуючи в центрі поля уваги тільки даний предмет. Є це довільна концентрація, активне обмеження поля переживання для більшої виразності одного предмету. Ми можемо нашим переживанням керувати; тоді з перебігового переживання стається довільне, нарощене. В цей спосіб можемо затримати в полі уваги довільну ситуацію, або предмет, елемінуючи все інше. Так само добре можемо взяти в

центр уваги це, що знаходиться на обводі й досі було малозамітне.

Подібне діється з пам'яттю. Бувають речі, що в наслідок своєї настірливості, самі "вбиваються в тямку", але ми можемо нарощено інші речі запам'ятувати. Вкінці також видвигання помислів відбувається двояко: "впадається на помисл" і також можна активно старатися дійти до помислів, потрібних до розв'язки.

Отже маємо два способи переживань: пасивний (лептичний) і активний (кететичний). Очевидно, що здібність до кететичних переживань означає величезну перевагу. По-

ступ в умовій праці в дитинстві полягає за-
садничо на переході з тільки пасивного спо-
собу переживань спостережень до активного.

Вища інтелігенція є це суттєва здібність
до ктетичної поведінки, т. зв.: до вільного
диспонування власним психічним переживан-
ням і його змістом, так у спостереженнях,
як також в уявленнях, в думанні і в дії. Не
дається однак переочити, що цього роду у-
мова дія має свої граници. Змагаючи до чо-

гось, мусимо знати бодай напрям. Що менше
знана є ситуація що до її розв'язки прямуємо,
то тяжче нам свідомо керувати нашою ви-
нахідчивістю, то більше здаємося на гру
уяві. Найвища геніальна продуктивність є
не ктетичного походження; бо, хоч би скіль-
ки намагань вложити для осягнення розв'яз-
ки, вона в своїх подобицях винурюється з
“підсвідомості”.

(Продовження буде)

КОНЦЕРТ ВИЩИХ КЛЯС ФОРТЕП. СТУДІЇ В. КИСІЛЕВСЬКОЇ ВІННІПЕГ, МАН.

Цей концерт, що відбувся 29 травня ц. р. в
залі Читальні Просвіти відрізнявся від звичай-
них шкільних пописів тим, що всі музичні точки
програми складались виключно з творів Миколи
В. Лисенка.

В передмові на отворення концерту мгр. В.
Кисілевська пояснила свій задум: віддати шану
нашому заслуженому композиторові за його не-
звтомну працю для української музики, а згадую-
чи про обильність його музичної продукції, вка-
зала на 20 великих томів його творів, що пиша-
лись на сцені під його портретом, прикрашеним
великим кошем квітів.

Всі точки програми учні виконували з па-
м'яті, що свідчить про їх дбайливу підготовку.

1. **Настуся Шкільник**, уч. 9 кл., відіграла сти-
лево Українську Сюїту ч. 2 “Куранта”, старовин-
ний танок, один з найкращих творів Лисенка та
“Ескіз”.

2. **Тетяна Воробець**, уч. 9 кл., відтворила з му-
зичним відчуттям дві композиції на народні теми:
“Без тебе Олесю” та “Пливе човен води повен”.

3. **Тетяна Кисілевська**, уч. 10 кл., виконала з
доброго експресією “Момент Розпуки”.

4. **Мирослава Мельник**, уч. 9 кл., гарно вико-
нала лірично настроєву композицію “Журба”.

5. “Гавот” та “Ой зрада, зрада, карі очі зрада”
відіграла технічно добре і бравурно **Оксана Ярко**, уч. 9 кл.

“Пісню Кохання” виконав зодовільно **Ярема Бабій**, уч. 8 кл.

“Мелянхолійний Вальс” відіграла з добрим
успіхом наймолодша віком **Роксоляна Мельник**,
уч. 8 кл.

Роман Воробець, уч. 10 кл. зібрал рясні оплес-
ки за дуже солідне виконання двох композицій:
“Жалібний Марш” та “Рондо” із сонати А-моль.
Він дістає нагороди за виступи на фестивалях.

9. **Христина Паньків**, уч. 9 кл., дуже ніжно
віддала “Сумний Спів”.

10. Закриттям концерту був виступ **Вірляни**
Кисілевської, уч. 10 кл. Вона з великою вервою та
вогнем відіграла другу рапсодію на українські
народні теми “Думка-Шумка” та “Елегію”, вияв-
ляючи техніку заавансованої піаністки.

Вона також дістає нагороди на фестивалях.

Великою мірою причинилася до успіху кон-
церту старанно опрацьована доповідь д-р Марии
Рудницької, в якій вона всебічно насвітила
постать основоположника української музики.

До дальших позитивів концерту треба зачи-
слити ще: гарне оформлення залі, вижичення до-
брого фортепіану, стилеві вишивані одяги дів-
чат, призначення чистого доходу на пам'ятник
Шевченку, що має своєрідне значення. Лисенко
підставляє музику до багатьох творів Шевченка,
чим причинився до їх крашого розуміння і по-
ширення їх впливу.

Пані мгр. Кисілевській бажаємо дальших ус-
піхів у праці над музичним школенням молоді та
нашою музичною справою взагалі.

С. Стакова

ПРИЗНАННЯ ЗА ЖЕРТВЕННУ ПРАЦЮ САСКАТУН, САСК.

У п'ятницю вечір, дня 20 травня 1960 р. в до-
мі друга Миколи Лашука явився гурток його при-
ятелів з привітом, бо саме того дня він скінчив
64 роки трудящого життя. Шанованого й любле-
ного Господаря в його домі вітали: від Провін-
ційної Екзекутиви УНО — д-р Степан Дершко,
від місцевої Філії — д-р Мирослав Небелюк, від
Гуртка УСГ — д-р Василь Яшан, а від усіх при-
явних і неприявних приятелів і знайомих — п.
Анна Корда, яка і зайнілась підготовкою того
родинного свята та приготувала перекуску.

Микола Лашук, бувший старшина УГА, цілий
час свого побуту в Канаді від 1925 р. працює
при залізниці СНР, а одночасно так він, як і його
дружина Анна беруть дуже активну участь в у-

країнських організаціях, зокрема в системі УНО.
Син Лашука, Роман, адвокат у Реджайні, приві-
тав батька з 64-літтям телефонічно.

Приявні бажали другові Лашукові, щоб у щас-
ті, здорові і вдоволені прожив ще багато літ,
та працював далі, як і дотепер, для добра Украї-
нії та Канади. Опісля відспівали Многая Літа, а д-р
Яшан вручив йому на пам'ятку подарунок.

Ювілят, зворушений несподіваним виявом
приязні й пошани, в заключному слові за те
все тепло подякував. При тій нагоді переведено
збірку на “Жіночий Світ”, яка принесла \$7.00, а
скромна громада приявних провела вечір у
дружній атмосфері, пригадуючи минуле й обго-
ворюючи пляні праці на майбутнє. **Анна Корда**

ДЕШО З РІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ У ВІННІПЕГУ

Діяльність Відділу Українок Канади у Вінніпегу продовжується з року на рік з одними чи іншими змінами й додатками, так як обставини вимагають. До визначніших подій за минулі рік належить Конгрес КУК, який відбувся в липні з окремою жіночою сесією-вечерою в готелі Марлборо.

В грудні м. р. відбулося свято 75-ліття жіночого руху і 15-ліття Комітету Українок Канади. Під умілим проводом голови, п'ни Т. Гаврисишин і культурно-освітньої референтки, п. Софії Залозецької, свято вийшло гарно з головною промовою пані Оксани Дучимінської з Миннеаполіс. Відзначення пionерок жіночого руху в Вінніпегу і збірний жіночий хор під диригентурою п. Олі Гаврилюк в'язали всі інші точки в одну цілість цього вроцістого свята. На закінчення цієї важливої події дня влаштовано спільну вечерю і зустріч з п. Дучимінською, де вона ділилася своїми споминами про Наталю Кобринську, першу організаторку жіноцтва.

В січні ц. р. Відділ мав нагоду гостити пані Ірину Пеленську з Сиднею, Австралія, делегатку на Світовий Конгрес Українського Жіноцтва в Нью Йорку. Вона відвідувала більші міста українського поселення в ЗДА й Канаді та задержалася на деякий час у Вінніпегу.

У своїй промові про українське організаційне життя в Австралії вона оповіла багато дечого цікавого.

Відділ КУК разом із жіночими організаціями, що входять до нього, вже зложили суму \$1,825 на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові. Збірка далі продовжується.

Мистецька виставка з чайним прийняттям, що відбулась ранньою весною ц. р. в Годсон Бей склепі, завдачує свій успіх у першій мірі п. Софії Залозецькій і зарядчикам вистави за добірний вибір експонатів і елегантне розташування виставкових речей, моделів українських народних строїв і артистичних праць мистця Леоніда Молодожани-

на. Гарно залежений Великодній стіл з печивом був осередком зацікавлення. Був і продаж домашнього печива та писанок. Увесь прихід з чаю розділено по половині: \$200 на Світовий Рік Втікачів і таку саму суму на вдержання Рідної Школи в таборі Любек у Німеччині, що її Відділ КУК утримує вже вісім років, посилаючи \$15 місячно і дещо на різдвяні дарунки.

Відділ дав жертву на новий будинок УМСА в північнім Вінніпегу і брав участь в річних імпрезах у користь таких місцевих установ: Вінніпегської Жіночої Ради, Канадійського Національного Інституту Сліпців, Українського "Тег Дей" ФДУК, "Гуд Нейборс" Клубу, Асоціації "Гом Велфейр" і Товариства для допомоги дітей-калік.

Недавно прийнято до Відділу Комітету Українок Канади нову організацію, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України.

На закінчення сезону перед літньою перервою влаштовано прийняття в честь учасниць жіночого хору. Цим Відділ оцінив їх виступ на святі 75-ліття жіночого руху та заявив бажання, щоб цей збірний жіночий хор побільшився і остав ективним на майбутнє.

На 1960-1961 рік вибрано таку управу: бувша голова — Анна Круцик, голова — Теодора Гаврисишин, 1-ша заст. голови — Люба Чайковська, 2-га заст. голови — Марія Вавриков, 3-тя заст. голови — Марія Костюк, рекордова секретарка — Михайлина Баняк, кор. секретарка — Емілія Гнатюк, секретарка — А. Процюк, касирка — Євгенія Рівчар, культ.-освітня реф. — Софія Залозецька, представниці до Вінніпегської Жіночої Ради — Марія Боянівська і Гізеля Судоль, до "Гуд Нейборс" — Марта Гомик і Катерина Шот, до "Гом Велфейр" — Т. Боднар і Анна Семотюк, до "Ситізеншип Кавнайл" — Гаяля Баляк і Емілія Канчір, архівар — Олександра Мельник, контрольна комісія — Параскевія Кузенко, Марія Гаврилюк і Розалія Піуш.

Марія Костюк

Фрагменти з весняної вистави й чайного прийняття на поміч втікачам, влаштованого вінніпегським відділом Комітету Українок Канади. В центрі (зліва до права): Т. Гаврисишин, суддя І. Р. Соломон, мейор С. Дзюба і С. Залозецька.

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

Дня 14 травня 1960 р. відбулася у Вінницькому гурній дуже цікава імпреза, що її ініціаторки — пластові юначки влучно назвали: "Вишивані вечериці".

Ця імпреза, до якої юначки солідно й довго приготувалися, була завершеннем змагань в умінні примінити українську вишивку до сучасної моди. Треба зі слушністю признати, що пластові юначки доложили всіх старань, щоб їхні суконки виглядали найкраще, бо це вони задумали не лише на цій одній вечірці користуватись тими суконками, але ціле літо одягати їх і тим підкреслити свою окремішність і оригінальність.

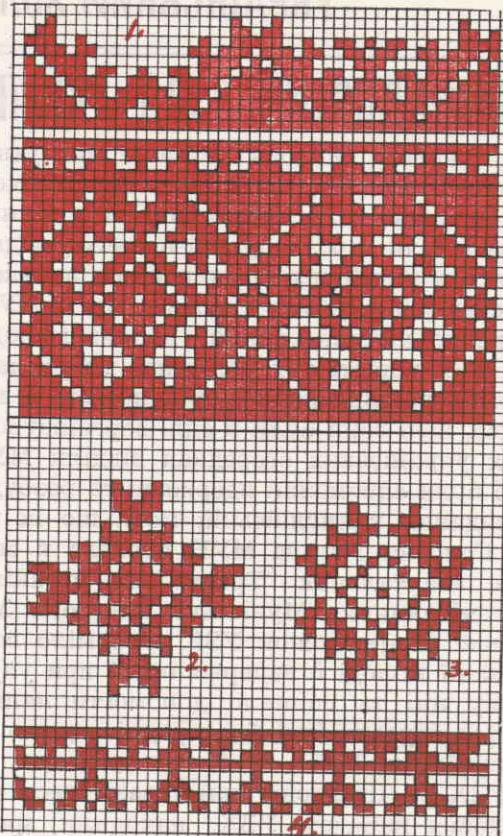
Головний взір ч. 1, що його тут подаю, є взятий із однієї вирізаної, спортивої суконки на тих вишиваних вечерицях. Узір був вишиваний уздовж коротких рукавів і один раз на придоді суконки, по середині вертикально.

Взір працьовитий, бо в ньому доволі багато стебнівки. Праця однаке виплатиться, бо взір ефектовний. Перевага одного кольору дозволяє на вишивання його в улюблений нашій красці.

Взори ч. 2 і ч. 3, що базуються на мотивах головного взору, можуть бути розкинені по цілому рукаві блузки, або суконки, якщо взір ч. 1 буде примінений, як уставка.

Взір ч. 4 є другого поверхніцею до взору ч. 1, що, в потребі, його значно поменшить.

Іванна Зельська

БАЖАЄМО ПОСТУПУ!

J. E. BLAIS
Jewellers Limited

73 Elm St. E.
SUDBURY, ONT.

JUDI'S SHOPPE

14½ Durham St. N. — Sudbury, Ontario

КАПЕЛЮХИ, РУКАВИЦІ, ШАЛИКИ —

СПІДНЯ БІЛЗНА ВСЯКИХ РОЗМІРІВ

Українські жінки, ми вас радо вітаємо.

Говоримо по українськи.

ВІДПОВІДАЄМО . . .

Коли до мене прийдуть ненадійно гості, я завжди чуюся трохи змішана і не знаю що маю в першій хвилині робити: чи давати їм щось їсти, чи питати (і що?), чи подати їм альбоми до оглядання, чи просто сісти і з ними балакати? Чи конечно треба приймати відвідувачів горілкою, вином або пивом?

Несподіваних гостей і запрошених не треба відразу нічим приймати, хіба що вони є запрошенні на обід чи вечерю. Але й тоді треба хвилину посидіти й поговорити (про погоду, політику сусідів, книжки, фільми, телевізійні програми, однака в ніякому разі не починати дивитися на телевізію, бо тоді напевно вже не треба буде ні говорити, ні пити, ні їсти!). Обов'язком господаря (а не господині) є запитати чи хтось бажає щонебудь випити: води, содової води, вина (червоного, коли після того буде подаватися м'ясо і білого перед рибою, сиром і курятину), води з горіл-

кою (більше води як горілки), або самої горілки. Однаке ніде не існує такий закон, що з обов'язує гостити алькогольними напитками. Дуже багато людей не може собі дозволити навіть на пиво й тому не треба почуватися до вини й виправдуватися, коли чогось такого в хаті нема. Звичайна вода, хоч не вилічить болю зуба, проте дуже добре діє на нирки, тому пити її можна зі смаком не тільки в себе в дома, але і в гостях. Люди повинні відвідувати себе передусім, щоб обмінятися думками, поділитися своїми переживаннями й побачити себе, а не щоб придбати тисячі кальорій і потім мучитися, щоб їх згубити.

Щоб гості не нудилися, в кожному домі повинні бути: збірка цікавих книжок, популярних журналів, шахи, різні гри і т. п.

Перекуску подається тоді, коли ви вважаєте що вечір добігає до кінця, або коли завважується своєрідне втомлення між присутніми. Віра Ке.

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ В АМЕРИЦІ

ВІСІМНАДЦЯТИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА В ЗДА

Під гаслом "Молодь це наше майбутнє" проходив 18-ий З'їзд УЗХ на власній Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні. Афіші з такими написами були порозвішувані по всіх усюдах. У палаті, в клюбових приміщеннях, а також по деревах у парку. Так наша молодь із МУН, що недавно дістала свіжий доплив молодої крові, в більшості тут роженої, зверталася до батьків за піддержкою фінансовою й моральною, щоб вони були в силі зорганізувати по всіх українських осередках відділи МУН та щоб були спроможні вдергати та розбудувати видання в англійській мові, що іх недавно Головна Управа МУН пустила в світ, а саме квартальник "Тризуб" та організаційний місячник "Мунівські Настрої". Материнське серце членок УЗХ зрозуміло вагу організації молоді й задержання її при українському пні та спішило допомогти нашим дітям реалізувати їхні благородні задуми. А тому проблеми МУН, проблеми дитячого табору УЗХ у Лігайтоні, домінували весь час у з'їздах нарадах УЗХ, находили зрозуміння й піддержку.

Цьогорічний З'їзд УЗХ та Спільна Сесія всіх наших Братніх Організацій із участю інж. О. Бойдуника й інж. Д. Андрієвського, передових членів Проводу Українських Националістів, були надзвичайно ділові, примірні й успішні. Вони й так були запляновані, і тому не було чужих гостей ні представників інших українських організацій, а лише делегати й гості, члени Братніх Організацій. Все таки було приємно бачити чисельні делегації з Чікаго, Дітройту, Ст. Пол, Клівланду й інших дальших і більшіх місцевостей, а в тому кілька десятків молоді. Учасників Сесії й З'їздів було біля дві сотні. З'їзд УЗХ відбувся в суботу й неділю, 28 і 29 травня ц. р.

Після Спільної Сесії, на якій були доповіді представників усіх Братніх Організацій і членів Проводу УН та обговорені різні проблеми наших Братніх Організацій, голова ГУ УЗХ, п. Марія Квітковська відкрила 18 З'їзд молитвою й коротким привітальним словом.

Предсідницею З'їзу вибрано п. Анну Левкут із Детройту, котра взірцево переводила З'їздом, бо в неї досвід і практика, бо це ж не перший раз, що її доводилося перевозаджувати З'їзд УЗХ. Заступницею була п. Марія Кукіз із Клівланд, а секретаркою Тетяна Мойсюк із Гемтремку.

За Головну Управу звітували: голова Марія Квітковська, що дала річевий та змістовний звіт діяльності організації, містоголова Анна Левкут, секр. Галина Білоус, фін. секр. Тетяна Мойсюк, Павлина Різник і проф. Оксана Генгало, що здавала звіт як реф. куль.-осв., пресова й виховна. У виховній ділянці проф. Оксана Генгало мала багато праці, головно в дитячому таборі УЗХ на Оселі в Лігайтоні (звіт буде поміщений у чергових числах "Ж. С.").

Провірна комісія в складі: Різник, Кукіз і Стружовської провірила всі книги, протоколи, листування, фінансові книги, та висловила признання уступаючій ГУ за її працю й діловість. По закінченні дискусії над звітами й по заслуханні звіту Контрольної Комісії уділено абсолюторію управі одноголосно.

Надзвичайно цікаво було прислуховуватися до звітувань поодиноких делегаток Відділів. Кожний звіт був відмінним і кожний Відділ міг почванитися якоюсь спеціальною ділянкою праці. Східні Відділи, як Нью Йорк, Філаделфія, Алентавн і Трентон, присвячували більше уваги розбудові Оселі ім. О. Ольжича, постановці літніх таборів УЗХ у Лігайтоні, а також на них впала підготовча праця в комісіях і комітеті для конгресу СФУЖО.

Детройт і Гемтремк, найсильніші числом членок і фінансово Відділи УЗХ, піддержували Головну Управу, бо вони діяли в її осідку, та розбудували фонд УЗХ. На Відділ у Чікаго впав тягар опікуватися й допомагати молоді, бо тут Головна Управа МУН і тут друкуються всі видання МУН.

Примірний Відділ у Сиракузах діяв як братська організація. Тут усі членки дуже тісно пов'язані з собою й працюють спільно, продаючи власні печива та страви, а дохід із того йде на фонд УЗХ та місцеві громадські цілі. Всі членки раз у місяць ідуть до спільноти сповіді й св. причастя, а по цьому мають спільний обід, де обговорюють організаційні справи. Коли котра з членок не може взяти участі, бо захворіла, то членки йдуть з обідом до неї. Єарто також підкреслити, що в цьому відділі 90 відсотків членок мають понад 65 років життя, але своєю працею й активністю можуть завидати жінок молодшого віку.

Організація Українок Канади

РОЗМОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ ОУК ІЗ СВОІМИ ВІДДІЛАМИ

Дорогі Членки! Як відомо Вам із преси та нашого обіжника, Крайова Конференція ОУК вже за нами. Відбулась вона в Содбури, де місцева Філія УНО і наш Відділ ОУК постарались влаштувати все якнайкраще. Їм справді належиться признання за вклад труду до технічної підготовки Конференції.

Про перебіг Крайової Конференції довідаєтесь про все, що найосновніше, з нашого обіжника, а також у цьому числі "Жіночого Світу".

В обіжнику не подано, ще деякі Відділи, як Лімінгтон, Едмонтон, Ванкувер надіслали письмові привіти. Крім цього Президія Конференції одержала привіти від голови ОУК, п. С. Савчук, Комітету Українок Канади, Золотого Хреста Америки, Єпархіяльної Управи Ліги Українських Католицьких Жінок і ін.

Вважаємо, що Крайова Конференція за допомогою комісій виконала свої обов'язки і можна сподіватись повного розгорнення праці та реалізації цих думок, які висловив конференційний збір у постановах поодиноких комісій. Короткі висновки нарад комісій по-

дамо як прилогу до найближчого обіжника. На кінець просимо всіх членок прийняти найкращі побажання гарного спочинку в цих літніх місяцях. Користайте із гарного літа, набирайте сил до всіх цих обов'язків, які ждуть Вас у Ваших домах та в Організації Українок Канади, щоб в осінньому часі можна знову ще більш активно станути до праці!

Згідно з повідомленням в обіжнику ще раз висловлюємо наш жаль, що не могла бути на нашій 19-ій Крайовій Конференції наша голова, п. С. Савчук, яка, на жаль, мусіла виїхати до Рочестер, Мінн., де в лічниці перейшла важку операцію її сестра, п. М. Гультай. Віримо, що п. С. Савчук у короткому часі зможе за Божою помічю знову бути з нами при наших обов'язках.

Цією дорогою шлемо найдружніші побажання швидкого повороту до здоров'я Сестрі нашої Голови, п. М. Гультай.

Першій заст. голови ЦУ ОУК, п. О. Заяць, яка виїхала до Європи, бажаємо гарних вражень із подорожі та щасливого повороту.

Центральна Управа ОУК

Відділи у Клівленді й Рочестері, попри свою організаційну й допоміжну працю зберігають дитячі садки в Німеччині. Садки зберігають ще відділи в Чікаго, Детройті й Ст. Піол.

Проф. О. Генгало, голова статутової комісії, прочитала дещо виправлений статут, який приято й рішено видрукувати в формі маленької книжки. П. Різник, голова резолюційної комісії, відчитала низку резолюцій, що їх З'їзд прийняв одноголосно.

Нову Головну Управу УЗХ очолила Марія Квітковська, Галина Білоус залишилася секретаркою, Тетяна Мойсюк фін. секр., а першою містоголовою залишилася наша стара й віддана працівниця Анна Левкут. По виборі нової Головної Управи розвинулася довша дискусія над плянами праці на майбутнє.

В час З'їзду УЗХ влаштовано було спільній обід у неділю 29-го травня ц. р., яким провадила проф. О. Генгало, а д-р Наталя Пазуняк виголосила промову про ролю української жінки. Учасники, а їх було поверх

150, з великим зацікавленням вислухали цінної доповіді, яка буде згодом надрукована в "Ж. С." В часі обіду вітали З'їзд УЗХ члени Проводу УН, інж. О. Бойдунік і інж. Д. Андрієвський, голова СФУЖО з Канади Олена Залізняк, которая одночасно склала привіт від ОУК, ред. Лідія Бурачинська від Союзу Українок Америки й "Нашого Життя".

На кінець обіду Палина Різник проголосила вислід контесту УЗХ та передала трьом контестанткам подарунки за перші місця в контесті: Анні Наконечній з Відділу 14 в Детройті, Відділові ч. 12 в Чікаго й Марії Кукиз з 8 Відділу в Клівленді. Дохід з контесту, що тривав всього півтора місяця, становив \$ 1,440.00 й він у цілості призначений на фонд УЗХ. Висловлено подяку всім контестанткам, Відділам і членству, бо вони доложили багато праці й зусиль, щоб довести контест до успішного закінчення. Всі змагались не за особисту перемогу, але за найбільшу допомогу своїй харitatивній організації, щоб вона могла виконувати успішно завдання, які перебрала на себе.

Павлина Різник

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛІВ ОУК

ТОРОНТО, ОНТ. З ЮВІЛЕЮ НА "Ж. С."

У дні 19 травня 1960 р. була 15 річниця подружнього життя голови торонтонського Відділу ОУК, п. Павлини Загребельної, а 20 травня ввечері прийшли до хати п-ва Михайла й Павлини Загребельних майже всі членки Управи ОУК і голова ЦУ ОУК, п. Стефанія Савчук, щоб зложити побажання молодятам і подякувати ім за жертвенну працю в нашій організації.

Обоє п-во Загребельні приїхали до Канади як свідомі українські патріоти і зразу пристали до молодечої організації Українських Націоналістів. У скорому часі вибиваються на провідні місця і є в Управі МУН у Монреалі і Торонті. В 1945 р. п. Павлина Сохоцька і Михайло Загребельний одружуються, але організації не вирікаються. Сьогодні так само, як колись іх батьки, виховують своїх дітей, Любу і Олега, на добрих українців і вчать їх любити свою рідну мову та все, що українське.

Зібрані пані вручили Ювілятам гарний дарунок з українського мистецтва і приготували перекуску з кавою. Господинею та організаторкою цього свята були пп. Е. Штафірна, В. Муха і К. Леськів. Побажання склали пп. Е. Штафірна, О. Заяць і С. Савчук від ЦУ ОУК.

Після подяки молодят вечір пройшов на веселій гутірці, споминах з минулого та співах весільних і народніх пісень, де перед вели пп. Катруся Леськів і Варка Муха, а за ними всі інші. Під кінець гостини представниця "Жіночого Світу" перевела на наш журнал збірку, що дала

\$13.50. П-во Загребельні зложили \$2.00, пп. С. Савчук, О. Заяць, Ювілятам подарунок, гарний об-Е. Штафірна, В. Муха, М. Базар, Н. Воробець, А. Бардин, К. Леськів, Н. Бодуйкович і О. Максимів по \$1.00 і по 50 цт. — С. Хахула, А. Глушак і М. Яремко.

Многолітствіем закінчено це міле родинне свято. О. М.

п. Данило Мазуренко передав раз "Свята Вечера".

Вінці Ювіляти подякували присутнім за милу несподіванку та подарунок.

При тій нагоді переведено збірку на пресу, з чого призначено \$12.50 на "Жіночий Світ".

Присутній

МОНТРЕАЛ, КВ.

НАША ПРАЦЯ

Скільки банкетів не відбулося в Монреалі, але такої великої скількості гостей як 27 березня ц. р. не вітали ще наші ідейні та працьовиті членки — а то пп. Луцян, Івасечко, Павлюк, О. Самотіс, М. Дайнека і А. Чайківська.

Це було багате прийняття. Зали була переповнена — близько 400 осіб. Великою радістю була молодь.

Крім ба-гатих дарунків була ще розігравка, дарована іншими членами. Наприкінці подано гарячу вечерю. Під час вечера на зачік голови, п. Білик, зібрано на організаційні цілі \$479.50.

**

Марія і Василь Базар зі своїми дітьми — Мих. і Орисею

Дня 1 червня ц. р. ввечері зійшлася в домі п-ва Василя і Марії Базар найближча родина та влаштувала ім з нагоди 20-ліття іхнього подружнього життя скромну несподіванку.

Ініціаторами несподіванки були діти — Орися і Михась.

Під час прийняття присутні зложили Ювілятам щирі побажання від себе та від родини з батьківщини.

Діти, Орися і Михась, склали батькам подяку за їх опіку й виховання та побажали ім багатьох і благих літ.

Після промов брат п-ви Марії,

Дня 24 квітня ц. р. філія УНО та Відділ ОУК влаштували Спільне Свячене.

Місто голова, п. П. Генгало відкрив це традиційне свято. Привітав присутніх гостей та попросив о. кан. Колянківського провести молитву, а на господаря свята попросив п. Гріневича. Головним промовцем був о. Колянківський який дуже гарно та чуттєво порівняв три воскресення — природи, Ісуса Христа на Голгофі, та воскресення України. Теперішню Голгофу, що є важкою та довгою, ніхто так не відчуває та мужньо не зносить як ми, українці, і тому

З глибоким жалем і смутком повідомляємо всіх членок нашої Організації, що 19 серпня 1960 р. вночі померла у Вінніпегу на 55 році життя

А Н Н А К Л И М К И В

довголітня членка Відділу ОУК у Ст. Бонифас, зразкова дружина й мати та щира українська патріотка.

Хай добра пам'ять про Покійну залишиться назавжди між нами, а земля при-
браниї Батьківщини Канади хай буде її легкою!

Управа і члени Відділу ОУК у Ст. Бонифас

для нас День Воскресення Христо-
вого є найдорожчий і найбільш
радісний, бо в нім бачимо надію
своєго Воскресення.

Переведена збірка для Дівізій-
ників дала \$50.

Гісторія на святі були також
хорвати. Їхній голова, п. Сунич,
промовляв та від них зложив по-
жертву на сплату дому УНО.

**

У дні 15 травня ц. р. наше жі-
ноцтво разом з чоловіками взяло
участь у великій маніфестації
проти, висвітлюваного фільму на
С. Б. С. французькою мовою, п. н.
"Процес Шварцбarta", чим зне-
славлювали славну пам'ять Го-
ловного Отамана, С. Петлюри.

В год. 1 по полудні зложені ві-
ночок на могилі незнаного вояка та
відспівано "Вічна пам'ять" і "Бо-
же Великий". Всі зорганізовано зі
священиками обох церков руши-
ли чвірками під будинок С. Б. С.,
несучи відповідно приготовані
транспаренти. На переговори та
вручення документів - вияснені
управі С. Б. С. пішла відповідна
делегація, що в висліді пізніше
припинено дальше висвітлювання
фільму.

Маніфестацію закінчено укра-
їнським та канадським славня-
ми. Всі спокійно розійшлися до-
дому.

Емілія Юськів

ВИНДСОР, ОНТ.

З ВЕСІЛЛЯ НА ПРЕСУ

В суботу, дні 11-го червня ц. р.
відбулося вінчання панни Ніни
Мурої з п. Даном Недин в У-
країнській католицькій церкві ім.
св. Володимира й Ольги в Вінд-
сор. Ніна, є дочкою панства Пет-
ра й Юлії Мурох, котрі вже
від років є відданими членами
Українського Національного Об-
'єднання Канади, в початках по-
інших місцевостях західної Ка-
нади, пізніше в Торонто, а тепер
у Віндзорі являються передови-
ми членами УНО й ОУК, та обое
рік по рокові займають важливі
пости в Управі. Свою єдину до-
нію виховали примірно.

Ніна, як мед-сестра (норса) по
професії багато завдячує своїм
батькам, які завжди йшли на зу-
стріч бажанням своєї одиначки.
Та й Ніна корилася волі батькам.
Вона охоче учащала на навчання
в Рідній Школі та на Вишах О-

Ніна і Дан Недин

З ЮВІЛЕЮ НА ПРЕСУ

світніх Курсах, брала також лек-
ції музики, а опісля всі ці духові
надбання використовувала у Від-
ділі МУН. За її ініціативою ство-
reno Старший Відділ МУН, де
Ніна прийняла обов'язок містого-
лови. В минулому році відвідала
Європу в товаристві своїх по-
друг, та, на жаль, Рідних Земель
не вдалося відвідати.

Люблена всіми в наслідок сво-
єї веселої вдачі, радісно вітала
велику силу гостей, що так ра-
до зійшлися побажати їй довгого
й щасливого подружнього жит-
тя. З'їхалась і чисельна родина
та наспілі багато привіт-в-теле-
грам. Весільна забава тривала
впродовж двох днів. З цієї нагоди
гості зложили свої жертви на У-
країнську пресу. Збиркою зайня-
лися пп. М. Кос'ковська й М. Золна.
З загальної суми призначено
на пресовий фонд "Жіно-
чого Світу" \$15.00.

Щира подяка жертвовавцям,
а молодій парі в щасті прожити
довгі, довгі літа.

Михайло Яворський

Ювілейні святкування, чи по-
дібні родинні зустрічі, відбива-
ються дуже корисно на життя в
родині, громаді, а то й нації. Чи-
мало мілих моментів, цікавих
пригод заріється в пам'яті ді-
тятків і молоді й вони жевріти-
муть у їхніх серцях спомином
на все життя.

Такі ювілейні святкування з
приводу 45-літнього подружньо-
го життя в честь Йосифа й Га-
лини Мартинюків відбулися дні
17-го квітня ц. р. в їхньому до-
мі. В найближчій родинній ат-
мосфері несподіванку для своїх
батьків приготували доні Ю-
вілятів, пп. А. Тяжка і О. Стецій,
а сини д-р Франко і Володимир
допомагали. На програмі свята
був розкішно приготований обід,
бо це ж був саме й день Воскре-
сіння Христового, а відтак щи-
рі привіти й побажання батькам-
пionерам посыпались від дітей,
унуків і других членів родини,
та Многая Літа!

До глибини зворушені Ювіляти

почували себе щастливими, що дочекались спільно прожити того часу, а головно коли 16 внуцьків вітали своїм щебетанням Ювілятів. Від Філії УНО і БО привітав п-во Мартинюків теперішній голова, п. О. Тяжкий, та зарахом попросив зложити свої похертви на пресу з такої родинної гостини. Збірка, що нею зайніялись пп. А. Когуч та І. Літінська, принесла \$34.00, з чого призначено \$10.00 на "Жіночий Світ". Щира подяка всім жертвовавцям, а шановним Ювілятам кріпкого здоров'я на многі літа.

М. Я.

СТ. КЕТЕРИНС, ОНТ. ЗАГАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Від Загальних Зборів Відділу ОУК, що відбулися 7 лютого, 1960, наші членки виконали чимало праці. Завдяки новій Управі, на чолі з п. М. Боровською, невисипуши, трудячи і рухливо Головою, Відділ присвятив багато праці й уваги культурно-освітнім імпрезам і підприємствам, які принесли моральну й розважову підтримку своїм членкам та членам, приятелям і симпатикам Філії УНО і БО.

У дні 15 лютого, у свято Стрітення, влаштовано забаву для дітей Р. Ш. Залю гарно прибрали, посередині був довгий стіл, — це символізувало ріку Дніпро зі столицею Київ. По боках була пошта в усіх головних правобережніх і лівобережніх містах. То були коробки з великими написами, поставлені на столах у географічному порядку. До них зносили діти свої карточки (Валентайн), попередньо провіривши який напис на грудях носить дитина, що походить з даного міста й тоді шукали такої коробки. Це вперше спробувано таку гру, в цілі запам'ятання міст в Україні.

На 21 лютого підготовано Святочні Сходини в честь героїнь: О. Басарабової, В. Бабенка, О. Теліги і 500 замучених жінок. Вступне слово мала п. М. Боровська, голова. Реферати відчитали: про О. Басарабову — п. А. Вовк, про В. Бабенка — п. А. Венгльовська, про О. Телігу — п. К. Гуляс. Вірш, присвячений 500 замуче-

ним, продекламувала п. А. Кузич. Гарне число присутніх, членок ОУК, членів Філії УНО і БО та прихильників, гідно відсвяткували це свято. Тоді ми мали честь вітати також Голову КЕ УНО, п. М. Шарика. Збірка на золотий Хрест винесла \$20.75.

Від 2-го березня до 13-го квітня відбувався курс писання писанок. Провадили його пп. Д. Мончак і А. Москаль. Обі відомі писарки писанок.

У дні 12 березня занесли пп. М. Боровська й А. Кузич до місцевої публічної бібліотеки вишивані гарні серветки (п. Н. Татухової), різьблену тарілку (п. Д. Мончакової) і два тузи писанок. Ця гарно уложеня виставка стояла там до 13 квітня 1960 р.

19 березня запрошено членок і прихильниць на так зв. "Базарний шавер". Ця імпреза принесла дуже гарні й вартисні речі на "Базар", що відбувся 26 березня. Базар, це гарно проведений час на грі в бінго та на інших розвагах.

Свято в честь Н. Кобринської, О. Кобилянської і Л. Українки, відбулося 10 квітня, саме в квітну Неділю. Був це, розуміється, Великодній Сезон. Учителька п. А. Кузич підучила рідношкільних дітей кілька віршків і гагілок. Це був перший раз показаний хоровід із гагілками. Діти, незвичні до таких мелодій і хороводів, імітували лише наші, колись такі гарні й багаті гри, забави й гагілки, коло церкви на Великдень. Але спроби початки були, отже треба буде продовжувати. Гарно віддекламували тоді вірші Л. Українки: "Тішся дитино" — Катруся Підзамецька, "Кримські спогади" — Маруся Сорока і "На зеленому горбочку" — М. Задорожний. Вступне слово мала п. М. Боровська, реферати: пп. А. Вовк, К. Гуляс і А. Венгльовська.

13 квітня влаштовано чайний вечерок получений із закінченням курсу писання писанок. На ньому був присутній кореспондент із місцевої англомовної газети. Про цей курс і штуку писання писанок поміщено чергового дня допис, як також і знімку учасниць і провідниць.

24 квітня Відділ ОУК подбав про Великоднє Свячене для

ширшого громадянства. Це вже ввійшло в традицію, що кожного Великодня, чи в тиждень пізніше спільно святкуємо празник Воскресіння. Комітет, що це свято підготовляв, попрацював соціально. Гарно прибрано зали і столи та смачно приготовані страви нагадували Великден на рідних землях. Господарем свята був п. М. Гладиш. На хвилинку заглянув до нашої зали о. декан Я. Чиж і поблагословив Божі Дари. Промовляли: голова Філії УНО, п. І. Кузич, адвокат Б. Долішний, голова місцевого КУК, п. М. Боровський. Кінцеву, будуючу й на високому рівні промову виголосив п. М. Шарик, голова КЕ УНО в Канаді.

У дні 14 травня повторено її закінчено базар. 21 травня влаштовано весняну забаву з танцями.

Осталося ще підготовити Свято Батька, получене із закінченням Рідношкільного 1959/60 року.

Чи літній сезон не принесе деякої передишки, покаже найближча будущість. Віримо, що розмах, яким ми руководились при нашій праці, не покине нас і все що є щось знайдемо, що треба буде конечно зробити.

А поки що Відділ ОУК відячний усім своїм працівницям, голові, управі і членству, як також усім приятелям і прихильникам, членам Філії УНО і БО.

Щастя й Вам, Боже, у Вашій корисній праці!

Пресова референтка

ЗАХ. ТОРОНТО, ОНТ.

ВЕЧІР РОЗВАГИ НА УВФ

Вечір зорганізувала п-на Маруся Яворська 28 лютого ц. р. в домівці УНО, Зах. Торонто. До цього вечора причинились своєю участю п. Віра Кемпе і п. Заверіхін зі своїми учинцями балетної школи.

Пані В. Кемпе відкрила вечір веселим скетчом, за що присутні нагородили її рясними оплесками. Опісля хор дівчат МУН Зах. Торонто під диригентурою п-ни М. Яворської заспівав три пісні: "Молитва", "Весна іде" і "Ой вийду я на вулицю". Далі точки програми були: піяно сольно п-ни А. Повх, сольо-танець молоденької балерини Христі Червінської,

КУТОК ГОРОДНИЦТВА

КОМПОСТ*)

Якщо гноївка є копальню золота, то компост треба вважати скарбницею городника й рільника. Стан гноївки та компосту дозволяє оцінити енергію, працьовитість і замілування до порядку іжного господара.

СКЛАД КОМПОСТОВИХ НАВОЗІВ

Купа компостова не може бути місцем складання довільних відпадків, ані теж смітником, вона — компостова купа — має приймати тільки ті відпадки господарювання, які в наслідок розкладу дають порохнячку (родочу темну землю). Заличуємо сюди відпадки з кухні, хатні відпадки та з різниць, сміття з вулиці й подвір'я, намул зі ставків і чищення ровів, листя, ячмінну та іншу полову. Можна також давати до компосту людські відходи і пташинні навози, які багаті на азот. Відпадки зі стололи (клуні), дуже занечищені насінням смітистих рослин, зовсім небажані до компосту, бо те насіння довгі роки зберігає кільчезданість і буде занечищувати городню землю. Бляшанки від консервів, скло, папір, черепки й залізо не вільно давати до компосту.

*) Цей артикул написано на бажання деяких читачок і читачів, висловлені в листах і особисто.

групові танці МУНівців Зах. Торонто, п'яно сольо п-ни Ліди Броди, групові танці дівчат МУНівок, тенор І. Кудлач заспівав три пісні, виступ балетної школи п. Заверихін і п'яно сольо п-ни Л. Срубіцької.

Веселий скетч п. В. Кемпе розвеселив усіх на залі. При цім го- диться згадати, що п. Кемпе пода- рувала \$10.00 на Визвольний Фонд.

На закінчення голова Філії, п. О. Сюркало подякував усім ви- конавцям за участь у вищі зга- даній імпрезі та за зрозуміння підтримки визвольної справи.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ

Заходом Відділу ОУК Зах. Торонто відбулось у неділю 24 квітня ц. р. Спільне Свячене при численній участі членів, членок і гостей. О. М. Городиський започаткував нашу Великодню традицію співом "Христос Воскрес" та посвятив паски й усе приготоване на столах до спільногого обіду.

Після обіду голова Відділу, п. Є. Даниляк, відчитала вступну промову. Оркестра Бандурістів, з'організована проф. Гевком, під диригентурою п. Слабого відіграла кілька композицій. Святочну промову виголосила голова ЦУ ОУК, п. С. Савчукова. З черги промов-

ляли секр. Філії УНО, В. Лазор і д-р З. Книш. Проф. Гевко закликав присутніх до щедрих датків за гарно приготований спільній обід. Пані Є. Даниляк подякувала

усім промовцям, а п. С. Савчукова привітала кол. голову Філії УНО, п. Т. Станґрета по його довгій і важкій недузі та побажала йому повного здоров'я і повороту до дальшої організаційної праці.

У відповіді п. Т. Станґрет дякував за пам'ять і за відвідини його в шпиталі.

Накінець о. М. Городиський виголосив свою релігійно-патріотичну промову, закликаючи присутніх вірити у воскресення України, бо прийде час, що з Воскресінням Христовим почнемо, що й воскресла Україна. Т. Грай

СПІВЧУТТЯ
Ми, всі членки вінніпегського Відділу ОУК, сердечно співчуваємо нашій Голові п. Анастазії Шереметі та її чоловікові Степанові по втраті найдорожчого сина Михайла. Нехай Бог Милосердний не опустить Вас у Вашому горю!

Членки Відділу ОУК
у Вінніпегу

**
Пані Анастазії Шереметі, голові Відділу ОУК у Вінніпегу й

ЗАЛОЖЕННЯ КОМПОСТОВОЇ КУПИ

Компостова купа укладається у формі квадрата або прямокутного чотирикутника. Бажаною широчиною є півтора до два ярди, височиною один до півтора ярда. Довжина залежить від кількості компостової маси. Широкі й високі купи, з причини поганого провітрювання, належно не визрівають. На початку кладеться на землі підклад з полови або торфу, які мають поглинуть течу, що витворюється з компостової маси. На цю підкладку приходить верства різних відпадків грубости 12-15 інчів. Далі приходить верства землі грубости 3 інчі, друга верства відпадків, знову вално і т. д., аж купа досягне височини одного до півтора ярда. Додаток вална є дуже важливим, бо вално побуджує чинність бактерій, потрібних для властивого перебігу процесів розкладу компостової маси. Найкраще вживати 30-40 фунтів. паленого меленого вална.

Вално належить рівномірно розділити на поодинокі верстви відпадків.

ДОГЛЯД ЗА КОМПОСТОВОЮ КУПОЮ

Що свіжіші й грубіші складники компосту, то частіше має перероблятися купа з метою допровадження повітря. В наслідок цього приспі-

її чоловікові Степанові, членові УСГ, висловлюємо глибоке співчуття по втраті единого 19-річного сина Михайла, що згинув в автовій катастрофі.

Хай Всешицький кріпить їх на дусі та допоможе перенести велике горе. Молодому Михайліві хай легка буде канадійська земля. Вічна їому пам'ять! — Ред.

* * *

В останній хвилині перед замкненням цього числа наспіла до нас болюча вістка, що у вінніпегській лічинні Дженнерал Госпітал відійшла у вічність довголітня й активна членка Відділу ОУК у Ст. Бонифас, бл. п. Аїна Климків, проживши 55 років.

З цього приводу висловлюємо найглибше співчуття рідні Покійної та просимо Всешицького, щоб дав вічний спокій її душі. Хай буде назавжди збережена в наших серцях добра пам'ять про Неї! — Ред.

СПРОСТУВАННЯ

У списку великоміністрів побажань пропущено помилково прізвище п. Юлії Федорак, жертвою членки торонтонського Відділу ОУК, за що її широко перевірюємо. — О. М.

шується розклад відпадків, поодинокі складники перемішуються, частини з середини дистаються на гору й навпаки.

Гноївка може бути з пожитком застосована при переробленні купи, або до поливання зверху, зокрема зимию, коли гноївка не може бути вивезена в поле. Доцільним є рівнож перекладання компосту невеликою кількістю обрінника. Присутні в ньому бактерії приспішують дозрівання компосту. Теплу заправу одержує компост через додаток клозетних мас. Далеко сягаюче насичення рідким погноєнням досягається дірками, зробленими деревяним колом. Через такі дірки рідина доходить рівномірно до цілої купи.

Належить уважати, щоб клозетний навоз, обрінник і гноївку не давати одночасно з вапном, бо вапно витискає азот.

Як знаряддя до праці уживають лопату та спеціальні вила. Купу переробляти два рази в рік: весною та осені. Горішки верстви повинні дістатись на спід і навпаки.

При морозній погоді не належить переробляти, або, як ще кажуть, "перелопачувати" купу, бо замерзлі куски компостової маси, діставшись до середини, затримували б розклад. Втім дозволяється компостові спокійно дозрівати й розкладатися.

Оскільки компост заложений не в затінено-му місці, біля будів чи під деревами, належить його вліті хоронити перед висиханням, прикриваючи торфом або травою. Часто садять на ньому гарбузи або кукурудзу, які добре вдаються, але

і відбирають багато води, котру треба доповнювати сильним поливанням.

ЗУЖИВАННЯ КОМПОСТУ

Компост уважається дозрілим до вживання, коли уявляє собою рівномірно роздріблений землянисту масу, в котрій вже не можна розпізнати первісних його складників. Взагалі ж треба два або й три роки, щоб компост був готовий до вживання.

Звичайно компостову масу пересівають через спеціально поставлені рідкі решітка, кидуючи ту масу лопатою на решітку, яке ще часом називають "рафкою". При цьому дрібна земля падає по один бік, а ще не зітлілі рештки залишаються по другому боці. Пересіяна земля може бути відразу вживана на погноєння, а грубіші рештки відпадків йдуть до нової компостової купи. Коли пересіяна земля не буде довго вживана, то її треба забезпечити від висихання та вимивання дощовою водою.

Компост є насамперед порожнячковим навозом. Величезна кількість в ньому пожиточних бактерій дуже підвищує врожайність ґрунту. Компост є повноцінним навозом і складається: з азоту, фосфору,カリя (потасу) і вапна. Кількість поодиноких його складників залежить від первісних матеріалів і додатків, що додано до компостової купи. В городах і садках компост є дуже вартісним погноєнням. На грядочках компост треба прикривати ґрунтовою землею не глибоко, щоб рослини могли його легше і скоріше використовувати.

Як. Т.

КУХОVARСЬКІ ПОРАДИ

СМАЖЕНЕ КУРЧА З ГОРОДИНОЮ

1 молоде курча	1 столова ложка муки
½ ф. молодої моркви	3-4 ложки масла
½ ф. цвітної капусти	1 лавровий листок
½ ф. молодого зеленого горошку	½ горнятка бульйону

Порізати чисте й витерте на сухо курча на частини та підсмажити на рум'яному кольорі у маслі. Окремо тушкувати на маслі й бульйоні моркву й горошок та підварити цвітну капусту (каля-фіор), розібраний на частини. Покласти курча до посудини разом з городиною, залити маслом і бульйоном, в якому вона смажилась та запекти в печі до готовності. Готове курча подати на стіл з городиною та молодою картоплею, яку можна зварити окремо, або й разом тушкувати з городиною, вперше підваривши.

ПОМІДОРИ З ЯЄЧНОЮ НАЧИНКОЮ

2 ф. помідорів	1 ложечка муштарди
2 ложки олії	1 ложечка посіченої зелені петрушки
2-3 ложки оцту	сіль до смаку
6 яєць	
1 ложка цукру	

З промитих помідорів зрізати денця та вибрати обережно зернятка з м'якішем. Окремо зварити яйця та відокремити одну третину жовтків, решту дрібненько посікти, додати до смаку солі, посіченої зеленої петрушки, та начиняти помідо-

ри. Розтерти гірчицю з залишеною третиною жовтків, додати олію, цукор і оцет, посолити та, змішавши все разом, полити зверху начинені помідори. Подавати з картоплею чи м'яском.

ГАЛУШКИ З ЯБЛУКАМИ

3 горнятка муки	1 ложечка цукру
¾ горнятка муки	1½ ложки масла
4 яйця	8-10 яблук
½ ложечки солі	

Обчистити яблука від шкірки, вибрести осередок та нарізати тонкими кусками. Змішати з молоком, добре збитими яйцями, сіллю, цукром та добавляти невеликими частинами муку. Все змішати разом на тісто. Брати невеликою ложкою тісто, в якому має бути кусник яблука, та класти в киплячу воду. Варити доти, поки при розрізуванні вони не будуть сухими. Подавати на стіл з розтопленим маслом, в якому можна присмажити до рум'яного кольору ложечку втвретого білого хліба.

ДРІВНІ ПОРАДИ

Щоб цибуля при різанні не викликала сліз, треба намочити ніж у холодній воді.

**

Якщо ножиці затупились, поріжте ними кілька разів звичайну голку, тоді вони знову стануть гострими.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

П. Божок, Бронте, Онт. (в пам'ять покійної дружини)	\$25.00	O. Кузів, Вейндот, Міш.	3.50
О. Максимів, Торонто, Онт. (з ювілею п-ва M. і П. Загребельних \$13.50, В. Стефюк \$1.00)	14.50	С. Шевчук, Гемонд, Інд. (з нагоди іменин О. Костюк)	3.00
Д-р А. Базар, Торонто, Онт. (з ювілею п-ва В. і М. Базарів)	12.50	М. Король, Ванкувер, Б. К. (збірка, на яку зложились: по \$1.00 — М. Король; по 50 цт. — А. Король, С. Король)	2.00
Філіп УНО, Вернон Б. К.	10.00	В. Кухта, Парма, Огайо	1.50
Г. Яремчук, Нью Йорк, Н. Й. (замість квітів на могилу бл. п. Ярослави Курпіти)	10.00	У. Терлецька Шікаго, Ілл.	1.50
А. Корда, Саскатун, Саск. (з уродин М. Да-щука)	7.00	А. Крутаскі, Ст. Дейвидс, Онт.	1.00
М. Лехицька, Нью Йорк, Н. Й.	5.00	М. Шарик, Ванкувер, Б. К.	1.00

(Дал: буде)

Дякуємо всім сердечно за допомогу.

АДМІНІСТРАЦІЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

ПРИДБАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТИЦЬ З НАГОДИ 10-ЛІТТЯ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

П. Бабляк, Гемілтон, Онт.	1
С. Бубнюк, Вінніпег, Ман.	1
С. Головчак, Бристол, Па.	1
В. Гусяк, Наїгара Фалс, Онт.	1
М. Заяць, Ванкувер, Б. К.	1
А. Курилів, Содбури, Онт.	1
Н. Мигович, Рочестер, Н. Й.	1
М. Павчук, Розборн, Ман.	1

Сердечно дякуємо за придбання нових передплатниць та прохасмо всіх читачок причинитися до подвісння передплат "Жіночого Світу" впродовж ювілейного року.

Адміністрація

НА УВАГУ ПЕРЕДПЛАТИЦЬ "ЖІНОЧОГО СВІТУ"

Прохасмо шановних передплатниць "Жіночого Світу" не чекати на пригадки, а самим вирівнювати вчасно свої передплати. При кожній адресі є подана дата, доки вирівняна передплата. Передплата на один рік коштує \$3.50. На зміну адресі долучувати 10 центів. До особистих чеків з-поза Вінніпегу треба додати 15 центів на змінне. Передплатниць зі ЗДА прохасмо вирівнювати передплату в канадійській валюти.

Просимо мати на увазі, що журнал "Жіночий Світ" спирається виключно на заплачених передплатах і тому невчасне вплачування передплат завжди відбивається від'ємно на видавництві.

Хай не бажає далі передплачувати журналу, повинен негайно повідомити про те Адміністрацію, вирівнюючи одночасно заборгування. Хай не буде ні одної передплатниці, що читала б журнал "на кредит"!

Адміністрація "Ж. С."

НА УВАГУ ЧИТАЧОК У НАЯГАРА ФАЛС І ОКОЛИЦІ, Онт.

Передплати на "Жіночий Світ" (продовження й нові) можна вплачувати на руки п. Василини Гусяк. Її адреса:

Mrs. W. Husiak, 339 Seneca St., Niagara Falls, Ont.

НА УВАГУ ЧИТАЧОК У СОДБУРИ, Онт.

Українки міста Содбури, Онт.! Підтримуйте особи й фірми, що оголошуються в нашому журналі. Допомагаючи їм, не забудьте покликатися на оголошення в "Жіночому Світі". Цим Ви допоможете своєму журналові.

Адміністрація

ВІД РЕДАКЦІЇ

З уваги на літній вакаційний сезон це число виходить подвійним (за липень-серпень) та з деяким опізненням з технічних причин. Чергове число вийде правильно.

З НАГОДИ ІМЕНИН

З нагоди іменин п. Олександри Костюк (в Міннеаполіс, ЗДА) надсилаю на Ювілейний Фонд "Жіночого Світу" \$3.00.

С. Шевченко

СПІВЧУТТЯ

Цією дорогою висловлюю мое найглибше співчуття п-ву Шереметам у Вінніпегу з приводу трагічної смерті їх единого сина Михайла.

Хай Всешишній кріпити їх зболілі серця в дальшій праці на народній ниві.

А. Лашук, Саскатун, Саск.

Щойно появився вперше роман

ЛЕОНІДА МОСЕНДЗА

ОСТАННІЙ ПРОРОК

Літературна редакція і вступна стаття
БОГДАНА КРАВЦЕВА

Обкладинка і графічне оформлення
МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО

456 сторінок друку. Ціна книжки: у твердій оправі — \$6.00, в картоновій — \$4.50. Видано заходом Ділового Комітету для видання творів Л. Мосенда в Торонті. Жадайте у Вашій книгарні або замовляйте в Діловому Комітеті по адресі:

Mr. P. Fedorenko,
155 Parkside Dr., Toronto, Ont., Canada

ПРОХАННЯ ДО ЧИТАЧОК

Потребуємо до скомплектування річників "Жіночого Світу" чч. 1 і 3 з 1950 р. та ч. 2 з 1953 р.

Коли б хто з читачок мав ці числа, прохасмо вислати їх до Адміністрації "Ж. С." Належність за них заплатимо згідно з бажанням: або готівкою, або зарахуємо на продовження передплати.

Адміністрація

Побажання від

JACKSON & BARNARD
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
1
АМБУЛЯНСОВЕ ОСЛУГОВУВАННЯ
SUDBURY, ONT.

Завжди питайтесь за всім СІКЮТІЙС печивом!

SUDBURY, ONT.

PHONE: OS 4-4239

Українки! Бажаю вам ще більшого поступу
у вашій праці.
Радний міста Содбури
GERALD L. BARBEAU
Alderman for North McKim Ward.

Бажаю витривалості у вашій роботі,
українські жінки!
Посол до Домініяльного Уряду
O. GODIN, M. P.
У всіх справах звертайтеся на число тел. OS 3-3639
Sudbury, Ont.

Дай Вам Боже успіхів, українські жінки!
RODGER MITCHELL, M. P.
SUDBURY, ONT.

Бажаємо Вам поступу
ПАКЕТ І СИНИ
J. T. PAQUETTE & SON'S LTD.
SUDBURY, ONT.

ЖІНКИ! Купуйте зимові плащі
у
JOHNSON'S FURS
SUDBURY, ONT.

LEBEI ET FILS
AND SON
CLEANERS
БЕЗПЕЧНЕ ПЕРЕХОВУВАННЯ ХУТЕРІ ПЛАЩІВ
142 Eye Street
Phone: O.S. 39535 Sudbury, Ont.

ПИЙТЕ SILVER FOAM
НАПИТКИ
“КОЛА - ОРЕНДЖ - ЛЕМОН”
SUDBURY, ONT.

Smart Style Beauty Salon
Experienced Ukrainian Speaking Operator
PERMANENT WAVES AND TINTING
AT SPECIAL PRICES

31 Cedar Street Sudbury, Ont.
Phone OS 5-6571

BLUE'S
МОДНІ І ЯКІСНІ ОДЯГИ
для
ДОРОСТУ І ДІТЕЙ

24 Durham St. Sudbury, Ont. Ph. OS 37613

В НАС МОЖЕТЕ НАБУТИ РІЗНОГО РОДУ МАТЕРІІ.
НАЦІ ЦІНИ УМІРКОВАНІ.
ЗАХОДТЬТЕ ЗАВЖДИ ДО ШВАРЦА!

SCHWARTZ
Quality Silks & Woohlens
28 Elgin St. — Sudbury, Ont. — Phone 58651

A. LAFRANCE & SONS LIMITED

- У хутрянім бізнесі понад сорок років
 - Виробники хутер
 - Запевнене приміщення тривалого переховування хутер
- SUDBURY, NORTH BAY, SAULT STE MARIE

КРЕМИ Євгенії Янківської:

Гормонові проти зморщок	\$2.75
Вітамінові відживні	\$1.85
Підклад під пудер ("Павдер Бейз Лошн")	\$1.25
"Астрінджент" на стягнення порів	\$1.25
Молоко до рук "Генд Лошен"	\$0.95
"Скін Фрешенер" — тоалетна вода на зелах	\$1.25

Висилається за післяплатою.

Адреса:
MONA LISA COSMETICS MFG.
84 Pricefield Rd. Toronto, Ont.